

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ(คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2552

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ(คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ(คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2552

พัชลัยวรรณ อินทรเทศ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิตร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:รองศาสตราจารย์วณิ กรีทอง.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิตร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น แผนการเรียนโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) โรงเรียนวัดราชบพิตร กรุงเทพมหานคร จำนวน 151 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิตร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_4) บุคลิกภาพ (X_{10}) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{11}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{12}) ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{14}) และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15})

2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิตร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_1) ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 1 (X_2) ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 2 (X_3) ฐานะทางเศรษฐกิจ (X_5) อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (X_6) อาชีพของผู้ปกครอง : ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย (X_7) อาชีพของผู้ปกครอง : พนักงานบริษัทเอกชน (X_8) และอาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้างทั่วไป (X_9)

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิตร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{14}) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{11}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15}) ปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์

ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วง
ชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 62.80

4. สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ –
วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 ได้แก่

4.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ –
วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร โดยใช้
คะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 1.232 + .399X_{14} + .206 X_{11} + .133X_{15}$$

4.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ –
วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .535 X_{14} + .231X_{11} + .158X_{15}$$

FACTORS AFFECTING ON THE ATTITUDE TOWARDS STUDENTS ACADEMIC
EXCELLENCE PROGRAM (MATHEMATICS – SCIENCE) OF THE THIRD LEVEL ,
SECONDARY GRADES 1 – 3 STUDENTS AT WAT RAJABOPIT SCHOOL IN
PRANAKORN DISTRICT , BANGKOK

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
May 2009

Patchalaiwan Intaradhes. (2009). *Factors Affecting On the Attitude towards Students Academic Excellence Program (Mathematics – Science) Of The Third Level,Secondary Grades 1 – 3 Students At Wat Rajabopit School In Pranakorn District,Bangkok*. Master Project. M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assoc.Prof.Waythanee Greethong.

The purpose of this research was to study Factors Affecting On the Attitude towards Students Academic Excellence Program (Mathematics – Science) Of The Third Level,Secondary Grades 1 – 3 Students At Wat Rajabopit School In Pranakorn District in Bangkok in academic year 2009. The samples were 151 students of the third level students. The instrument were the factors effecting of attitude towards Students Academic Excellence Program (Mathematics – Science). The data was analyzed by The Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows:

1. There were significantly positive correlation among 7 factors ; learning - achievement (x_4) personality (x_{10}) motivated achievements (x_{11}) parental expectation (x_{12}) learning atmosphere (x_{13}) student – teacher relationships (x_{14}) and student – peer relationships (x_{15}) and attitude towards students academic excellence program (Mathematics – Science) of the third level,secondary grades 1 – 3 students at .01 level.
2. There were no signficant correlation among 8 factors; age (x_1) classes level (x_2 - x_3) economic status (x_5) government / state - enterprise (x_6) self - employed (x_7) private – company officer (x_8) temporary working (x_9)
3. There were three factors significantly affecting on attitude towards students academic excellence program (Mathematics – Science) of the third level,secondary grades 1 – 3 students at .01 level. These factors affecting on attitude towards students academic excellence program (Mathematics – Science) from the most to the lease were student – teacher relationships (x_{14}) motivated achievements (x_{11}) and student – peer relationships (x_{15}) respectively. They could predicted attitude towards students academic excellence

program (Mathematics – Science) of the third level,secondary grades 1 – 3 students about percentage of 62.80

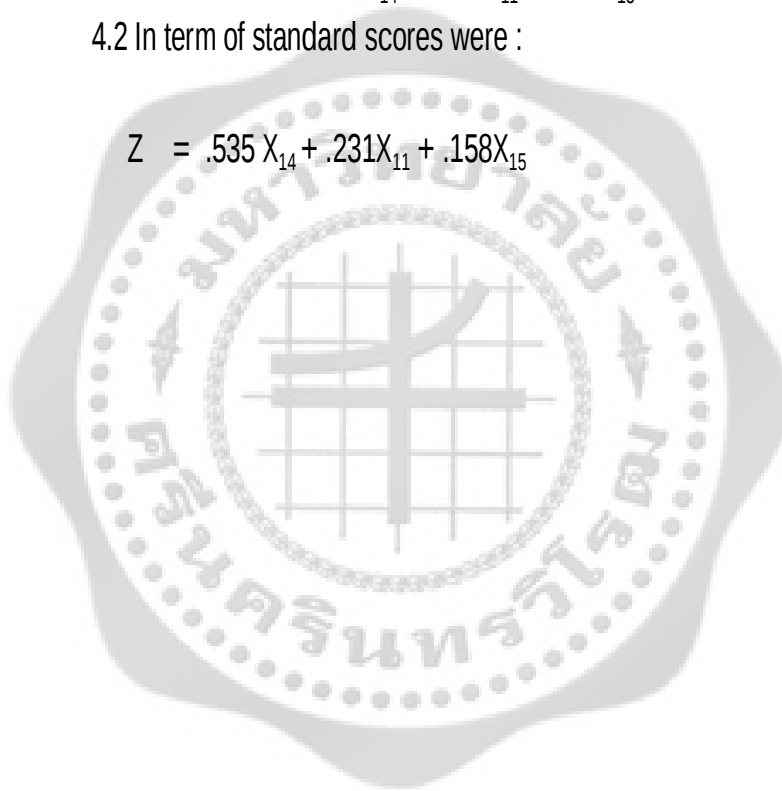
4. The predicted equations of the attitude towards students academic excellence program (Mathematics – Science) of the third level,secondary grades 1 – 3 students were as follows:

4.1 In term of raw scores were :

$$\hat{Y} = 1.232 + .399X_{14} + .206 X_{11} + .133X_{15}$$

4.2 In term of standard scores were :

$$Z = .535 X_{14} + .231X_{11} + .158X_{15}$$

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ
(คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร
กรุงเทพมหานคร ของ พชลัยวรรณ อินทรเทศ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยพัฒน์)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2552

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสะดวกอย่างสูง จากทรงศาสตราจารย์เวณี กริทอง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ กรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ที่ได้สละเวลาอย่างมากในการให้ความรู้ คำแนะนำ และตรวจแก้ไขทุกขั้นตอนของการทำวิจัยอย่างใกล้ชิด ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง ในความกรุณาอย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ที่ให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทรงวิทย์ สุวรรณธาดา ประธานโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิตร ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการอนุญาตให้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ไพไลวรรณ แวศรี หัวหน้าหมวดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนช่างครุฑศึกษา ที่ให้ความกรุณา ให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบใจนักเรียนโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิตร ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นผลให้เครื่องมือวิจัยมีความสมบูรณ์และเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ พร้อมทั้งให้คำแนะนำและกำลังใจ

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ปริญญาโทสาขาจิตวิทยาการศึกษา (ภาคพิเศษ) ที่คอยให้การช่วยเหลือทุกด้าน

คุณค่าทั้งหมดที่เกิดขึ้นนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้คุณแม่ลำดวน อินทรเทศ ที่ให้การสนับสนุนทางด้านทุนทรัพย์ ความรัก กำลังใจและแสดงความห่วงใยผู้วิจัยมาโดยตลอด

พัชลัษณ์วรรณ อินทรเทศ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	9
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียน เป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์).....	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ค้นคว้า.....	22
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนของ โรงเรียนวัดราชบพิธ.....	40
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	45
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	45
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	46
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	58
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า.....	61
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า.....	62
ผลการศึกษาค้นคว้า.....	63
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	71
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	71
สมมติฐานของการศึกษา.....	71
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	71
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	72
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	73
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	75
ข้อเสนอแนะ.....	84
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	84
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย.....	85
บรรณานุกรม.....	87
ภาคผนวก.....	95
ภาคผนวก ก แบบสอบถามงานวิจัย.....	96
ภาคผนวก ข คุณภาพเครื่องมือ.....	116
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	124
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	128

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่เป็นกลุ่มประชากร จำแนกตามระดับชั้นที่เรียนและอาชีพผู้ปกครอง.....	63
2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อโครงการ นักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม ฐานะทางเศรษฐกิจ บุคลิกภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	64
3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียน เป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ได้แก่ อายุ ระดับชั้นเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม บุคลิกภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ฐานะทางเศรษฐกิจ และอาชีพผู้ปกครอง.....	66
4 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อใช้ทัศนคติต่อโครงการนักเรียน เป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 เป็นเกณฑ์ โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Stepwise.....	68
5 แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทาง วิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โดยใช้ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ.....	69
6 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อแบบสอบถามบุคลิกภาพ.....	117
7 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน.....	118
8 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อแบบสอบถามความคาดหวัง ของผู้ปกครอง.....	119

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
9 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ ของโรงเรียน.....	120
10 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับครู.....	121
11 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับเพื่อน.....	122
12 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อแบบสอบถามทัศนคติต่อโครงการ นักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์).....	123

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาประเทศ กล่าวคือ การศึกษาคือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งในการที่จะพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพและศักยภาพนั้น จำเป็นจะต้องได้รับการศึกษา เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ให้มีความรู้ความสามารถ ตลอดจนสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนั้นการศึกษายังเป็นการเสริมสร้างความมั่นคงและความก้าวหน้าให้แก่ประเทศชาติ (ลีปนนท์ เกตต์ทต. 2538 : 24) ดังนั้นประเทศที่พัฒนาย่อมเกิดจากเยาวชนในชาติที่ได้รับการศึกษาอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับในปัจจุบันเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน หรือที่เรียกว่า ยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ทุกคนมีโอกาสรับรู้ข่าวสารข้อมูลได้เท่าเทียมกัน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงต้องดำเนินไปให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเทคโนโลยี ด้านการสื่อสาร ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การศึกษายุคใหม่จึงต้องพัฒนาคนให้มีความสามารถที่จะรับรู้ข่าวสารได้ และสามารถนำข้อมูลข่าวสารนั้นมาพัฒนาเป็นกระบวนการเรียนรู้ของตนเองได้ ฉะนั้นการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้กลายเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า ให้มีความรู้ ความคิด ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นต่าง ๆ เพื่อการปรับตัวและดำรงอยู่ในสังคมยุคโลกาภิวัตน์อย่างมีความมั่นคง

จากเหตุผลดังกล่าว รัฐบาลได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. (2540 – 2544) มุ่งเน้นให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา คือ “การพัฒนาคน โดยคน และเพื่อคน” ซึ่งได้กำหนดเป็นแนวทางของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 – 2544 ซึ่งมีนโยบายที่สำคัญ คือ มุ่งให้ประชากรเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างกว้างขวางโดยเสมอภาคและเท่าเทียมกัน การเรียนการสอนมุ่งปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการพัฒนาขีดความสามารถของผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ ตามจุดประสงค์ของแต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมีพื้นฐานความรู้ ความสามารถและทักษะพื้นฐานที่ดี เข้มแข็งพอที่จะออกไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ใฝ่การเรียนรู้ มีระเบียบวินัยและมีคุณธรรมในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 8 – 9 , 21 – 22) ที่กล่าวว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

นอกจากนี้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้กำหนดแผนระยะยาว เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญประการหนึ่ง คือ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ สามารถนำเอาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีไปใช้ทั้งด้านอาชีพ เพื่อเพิ่มพูนคุณภาพชีวิต อันเป็นเป้าหมายสำคัญที่จะละเลยไม่ได้ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2533 : 6)

เพื่อให้สอดคล้องกับแผนระยะยาวปัจจุบันสถาบันการศึกษาได้มีการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ หรือที่เรียกกันว่าเด็กอัจฉริยะนั้นหมายถึงเด็กที่มีความเป็นเลิศในด้านใดด้านหนึ่ง ซึ่งทางวิชาการใช้คำว่า “เด็กที่มีความสามารถพิเศษ” ถ้าได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมอย่างเหมาะสม เด็กเหล่านี้อาจเติบโตขึ้นเป็นอัจฉริยะบุคคลต่อไป และปัจจัยที่ทำให้คนคนหนึ่งเป็นอัจฉริยะได้นั้นขึ้นอยู่กับทั้งพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม เด็กที่มีแววอัจฉริยะนั้น จะสังเกตเห็นได้ชัดเจนมากขึ้นเมื่อเข้าสู่วัยเรียน เนื่องจากจะได้ใช้ทักษะในด้านต่าง ๆ มากขึ้นและซับซ้อนขึ้น

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 วรรคสี่ กำหนดให้มี “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น”

จากการที่ผู้วิจัย เคยสอนนักเรียนโรงเรียนนี้เป็นระยะเวลา 2 ปี ได้สังเกตพบว่านักเรียนโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) มีความมุ่งมั่น ตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียน มีความเสียสละ ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียนเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของอาจารย์ทรงวิทย์ สุวรรณธาดา ประธานโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ที่กล่าวว่านักเรียนกลุ่มนี้โดยภาพรวมสอบเข้ามาเรียนแบบตั้งใจ มีความมุ่งมั่น ทุ่มเท เอาจริงเอาจัง มีผลการเรียนดี ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาเพิ่มเติม โดยการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร จำนวน 151 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ สอบถามนักเรียนดังรายละเอียดต่อไปนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “นักเรียนคิดอย่างไรต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) เพราะเหตุใด”

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการสำรวจพบว่านักเรียนคิดว่าเป็นโครงการที่ดี เพราะอยากวางแผนอาชีพในอนาคตอย่างสมบูรณ์ และอยากให้ผู้ปกครองภาคภูมิใจในตนเอง จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 57.52 เป็นโครงการที่จะพัฒนาความสามารถทุกด้านให้มากขึ้น เพราะเป็นโครงการที่ชอบ , ฝึกให้เป็นคนช่างสังเกตและส่งเสริมให้นักเรียนมีความเฉลียวฉลาดจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 เป็นโครงการที่พัฒนาความสามารถที่มีอยู่เฉพาะด้านให้มากขึ้นและฝึกให้เป็นคนช่าง

สังเกต จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 เป็นโครงการที่สามารถคัดกรองความสามารถ , ความถนัด เฉพาะด้านของนักเรียน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการสำรวจพบว่านักเรียนคิดว่าเป็นโครงการที่ดี เพราะอยากวางแผนอาชีพในอนาคตอย่างสมบูรณ์ และอยากให้ผู้ปกครองภาคภูมิใจในตนเอง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 73.24 เป็นโครงการที่จะพัฒนาความสามารถทุกด้านให้มากขึ้น เพราะเป็นโครงการที่ชอบ , ฝึกให้เป็นคนช่างสังเกตและส่งเสริมให้นักเรียนมีความเฉลียวฉลาดจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 14.08 เป็นโครงการที่พัฒนาความสามารถที่มีอยู่เฉพาะด้านให้มากขึ้นและฝึกให้เป็นคนช่างสังเกต จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.45 เป็นโครงการที่สามารถคัดกรองความสามารถ , ความถนัด เฉพาะด้านของนักเรียน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.23

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “นักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อได้เรียนในโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) เพราะเหตุใด”

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการสำรวจพบว่ารู้สึกภาคภูมิใจ เพราะจะได้มีความรู้เพิ่มมากขึ้น จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 63.75 รู้สึกตื่นเต้น เพราะตนเองมีความพร้อมในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 36.25

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการสำรวจพบว่ารู้สึกภาคภูมิใจ เพราะจะได้มีความรู้เพิ่มมากขึ้น จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 77.46 รู้สึกตื่นเต้น เพราะตนเองมีความพร้อมในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 22.54

คำถามข้อที่ 3 ถามว่า “นักเรียนจะทำอย่างไร เมื่อเรียนในโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์)”

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการสำรวจพบว่าเตรียมตัวศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 58.75 จะตั้งใจเรียน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 จะอดทน รับผิดชอบ และมีวินัยในการเรียน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการสำรวจพบว่าเตรียมตัวศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 73.24 จะตั้งใจเรียน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 18.31 จะอดทน รับผิดชอบ และมีวินัยในการเรียน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.45

จากผลการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น พบว่า นักเรียนที่เรียนในโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ส่วนใหญ่มีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ซึ่งการที่นักเรียนมีความคิด ความรู้สึก และมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมในทางบวกนั้น ย่อมส่งผลต่อคุณภาพในการเรียนที่ดีของนักเรียนในอนาคตได้ ดังที่ พาสนา จุลรัตน์ (2548 : 181) ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม

กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีเจตคติทางบวกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ในทางตรงกันข้าม ถ้าบุคคลมีเจตคติทางลบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลนั้นจะมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงโดยการถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ดังนั้นหากได้ทราบถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) แล้ว ก็จะสามารถนำมาใช้ประกอบเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ให้เป็นไปในทางบวกยิ่งขึ้นไปได้

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิศ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิศ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิศ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิศ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้า เป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ใช้ประกอบการวางนโยบายในการพัฒนาทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิศ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ จำนวน 151 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น แบ่งออกเป็น 3 ด้าน

2.1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1.1 อายุ

2.1.1.2 ระดับชั้น

2.1.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.1.4 บุคลิกภาพ

2.1.1.5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

2.1.2.1 อาชีพผู้ปกครอง

2.1.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจ

2.1.2.3 ความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

2.1.3.1 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนในโครงการนักเรียน เป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์)

2.1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะคิดต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

หมายถึง ความรู้ ความรู้สึก แนวโน้มพฤติกรรมที่นักเรียนจะแสดงต่อโครงการความเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ทศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

ด้านความคิด ได้แก่ การเห็นคุณค่า ความสำคัญ และประโยชน์ของโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

1.2 ทศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

ด้านความรู้สึก ได้แก่ ความชอบ ความพอใจ ความภาคภูมิใจ และความสนใจที่มีต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

1.3 ทศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม ได้แก่ การปฏิบัติตนที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

2. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ

(คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อทศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิตร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 อายุ หมายถึง ระยะเวลานับเป็นปีตั้งแต่ปี พ.ศ. ที่เกิดจนถึงปัจจุบัน

ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิตร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

2.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของ

นักเรียนโดยพิจารณาจากผลคะแนนเฉลี่ยสะสมจากภาคเรียนที่ 1 ถึงภาคเรียนปัจจุบัน

2.1.3 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะรวมของนักเรียนที่สะท้อนความรู้สึก

นึกคิดและพฤติกรรมการแสดงออกเพื่อตอบสนองของสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งซึ่งแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

2.1.3.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ หมายถึง นักเรียนที่มีบุคลิกภาพรักความก้าวหน้า ทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ชอบการรอคอย โกรธง่าย มีความเพียรพยายามและฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อประสบความสำเร็จในการทำงาน

2.1.3.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบบี หมายถึง นักเรียนที่มีบุคลิกภาพค่อนข้างเฉื่อยชา ทำงานไปเรื่อย ๆ มีความอดทนรอคอยได้จิตใจเยือกเย็น ไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ

2.1.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่นของนักเรียนที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีตามมาตรฐานอันสูงสุด หรือเป็นไปตามที่นักเรียนวางไว้ โดยนักเรียนได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ และเมื่อมีอุปสรรคก็คิดหาทางแก้ไขโดยไม่ย่อท้อ

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง สถานะทางเศรษฐกิจ และความคาดหวังของผู้ปกครอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง ได้แก่

2.2.1.1 รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ

2.2.1.2 ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย

2.2.1.3 พนักงานบริษัทเอกชน

2.2.1.4 รับจ้างทั่วไป

2.2.2 สถานะทางเศรษฐกิจ หมายถึง รายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครองที่ได้รับรวมกันเป็นรายเดือน

2.2.3 ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง ความคิด ความรู้สึกของบิดา มารดาหรือผู้ปกครองต่อเป้าหมายในอนาคตที่ตั้งไว้สำหรับนักเรียน และต้องการให้นักเรียนบรรลุผลตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

2.3 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียน หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ได้แก่ สถานที่เรียน และสื่ออุปกรณ์การเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ ภายในห้องเรียนมีอากาศถ่ายเท มีความสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อย ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสมเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน บริเวณห้องเรียนปราศจากสิ่งรบกวนต่างๆ เช่น เสียง และกลิ่น เป็นต้น ภายในโรงเรียนมีแหล่ง

ค้นคว้าหาความรู้ที่หลากหลายและเพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้า และบริเวณโดยรอบโรงเรียนมีสถานที่
นึ่งทำงานที่เหมาะสมและเพียงพอ

2.3.1.2 สื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ ได้แก่ สื่ออุปกรณ์การเรียนรู้มีความ
หลากหลาย เพียงพอกับจำนวนครูผู้สอนและนักเรียน มีความทันสมัย และมีคุณภาพการใช้งานที่
เหมาะสม

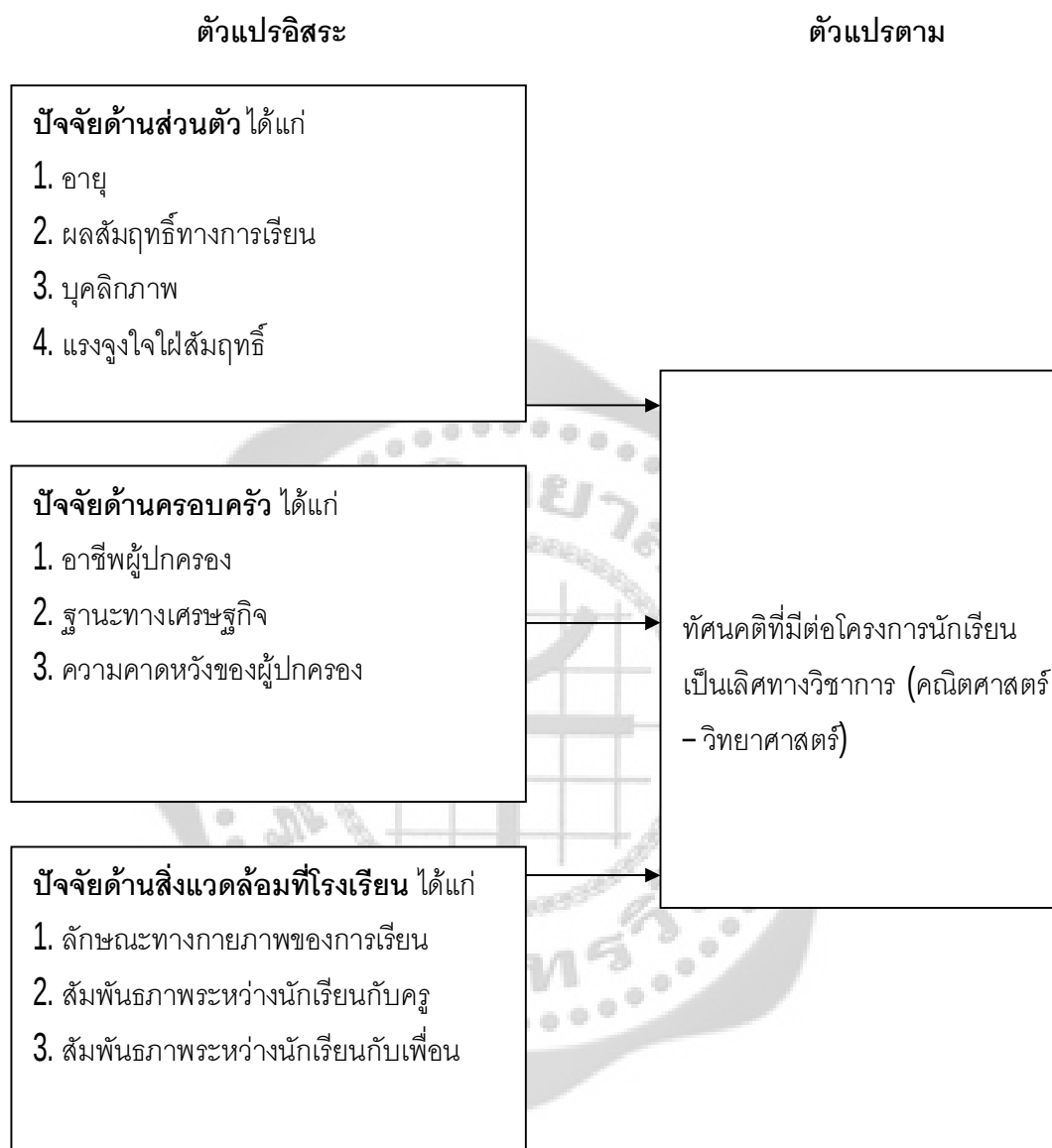
2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง การปฏิบัติตนของ
นักเรียนต่อครู และการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิด
ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ได้แก่ การตั้งใจเรียน
การให้ความเคารพ เชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสอนของครู และการขอคำแนะนำและคำปรึกษาจากครู
ทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความ
สนใจต่อนักเรียน การให้ความรัก ความเป็นกันเอง ความเอาใจใส่ และให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่
นักเรียนทั้งทางด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของ
นักเรียนและเพื่อนที่มีต่อกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่
การให้ความช่วยเหลือพึ่งพารองรับซึ่งกันและกันทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว การยอมรับความคิดเห็น
การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านการเรียน การห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมกัน และการทำกิจกรรมต่างๆ
ร่วมกัน

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

องค์ประกอบ 3 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง สถานะทางเศรษฐกิจ และความคาดหวังของผู้ปกครอง และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน น่าจะมีอิทธิพลต่อทักษะที่มีต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิตร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

1.1.1 ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคติ (Attitude) มาจากคำว่า “Aptus” ในภาษาละติน ซึ่งตรงกับคำว่าความเหมาะสม (Fitness) หรือการปรุงแต่ง (Adaptedness) เป็นพฤติกรรมที่เตรียมพร้อมทางสมองในการที่จะทำซึ่งบ่งบอกถึงหน้าที่ของสภาวะจิตใจหรือสภาพของอารมณ์ที่สลับซับซ้อน (ศักดิ์ สุนทรเสถียร, 2528 : 1)

อัลลพอร์ต (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์, 2527 : 168 ; อ้างอิงจาก Allport : 935) ทัศนคติคือสภาวะแห่งความพร้อมทางด้านจิตใจซึ่งเกิดจากประสบการณ์ และเป็นตัวกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อบุคคลอื่น วัตถุ สิ่งของ สถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2527 : 172) ทศนคติคือความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้และประสบการณ์แล้วแสดงสภาวะของร่างกายและจิตใจในด้านความพร้อมที่จะสนองตอบต่อบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งใน 2 ลักษณะ กล่าวคือ แสดงความพร้อมที่จะเข้าไปหาเมื่อเกิดความรู้สึกชอบ เรียกว่าทศนคติที่ดีหรือทางบวก หรือแสดงความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงเมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ เรียกว่าทศนคติที่ไม่ดีหรือทางลบ

ชูลีกร โซติติ (2541 : 11) ได้กล่าวว่า ทศนคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น และความโน้มเอียงที่จะแสดงพฤติกรรมที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายหลังหลังจากที่บุคคลได้รับประสบการณ์เรื่องนั้นมาแล้ว ซึ่งสามารถแสดงออกทางพฤติกรรมเป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ แสดงออกในลักษณะ พึงพอใจ เรียกว่า ทศนคติทางบวก (Positive Attitude) แสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจเรียกว่า ทศนคติทางลบ (Negative Attitude) และแสดงออกในลักษณะเฉยๆ เรียกว่า ทศนคติแบบกลาง ๆ (Natural Attitude)

พาสนา จุลรัตน์ (2548 : 180) กล่าวว่า ทศนคติ หมายถึง ความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่มีแนวโน้มจะตอบสนองด้วยการเข้าหาหรือถอยหนีออกจากสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ต่าง ๆ

มุซาเฟอ เซอริฟ (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์.2527 : 169 ; อ้างอิงจาก Muzafer Sherif and Carolyn Sherif : 1956) ให้ความหมายทศนคติไว้หลายประการ คือ

1. ทศนคติเกิดจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับจากสิ่งแวดล้อมภายนอก มิใช่มีติดตัวมาแต่กำเนิด มิใช่แรงขับทางร่างกาย เช่น ความหิวเป็นแรงขับ แต่การกินอาหารบางชนิดเป็นผลมาจากทศนคติ

2. ทศนคติที่เกิดขึ้นค่อนข้างคงทนถาวร แม้จะเปลี่ยนได้ก็ต้องใช้ระยะเวลาพอสมควร เช่น คนที่มีเมตตา กรุณา โอบอ้อมอารี จะเปลี่ยนแปลงเป็นคนเห็นแก่ตัวยาก คนที่ชอบความเป็นระเบียบจะเปลี่ยนเป็นคนมั่งง่ายหรือความไม่เป็นระเบียบยาก

3. ทศนคติเป็นความรู้สึกที่แสดงออกโดยตรงต่อสิ่งเร้าเป็นอย่างไร ๆ ไป เช่น การที่เราชอบพูดคุยกับคนหนึ่ง มิได้หมายความว่าเราจะชอบพูดคุยกับทุกคน คนที่เราไม่ชอบ เราก็ไม่อยากจะพูดคุยด้วย แสดงว่าเรามีทศนคติต่อบุคคลแต่ละบุคคลแตกต่างกันไป

4. ทศนคติทำให้เกิดลักษณะนิสัยที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล เช่น บางคนชอบแต่งกายสวยงาม บางคนชอบทำอาหาร บางคนชอบจัดดอกไม้ บางคนชอบไปทำบุญตามวัด บางคนชอบให้ทาน เป็นต้น

ศักดิ์ สุนทรเสถียร (2528 : 2 – 3) กล่าวว่าความหมายของทศนคติมีดังนี้

1. ทศนคติ หมายถึง ความสลับซับซ้อนของความรู้สึก ความอยาก ความกลัว ความเชื่อมั่น ความลำเอียง การมีอคติของบุคคลในการที่จะสร้างความพร้อมที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามประสบการณ์ของบุคคลนั้นที่ได้รับมา

2. ทศนคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะมีปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีหรือต่อต้านสภาพแวดล้อมที่จะมาถึงทางหนึ่งทางใด

3. ในด้านพฤติกรรมของคนเรา ทศนคติ หมายถึง การเตรียมตัวหรือความพร้อมในการที่จะตอบสนอง กล่าวคือ

3.1 เป็นการบ่งแสดงถึงการตอบสนองที่จะเกิดขึ้นภายในบุคคลนั้น ซึ่งยังไม่เกิดขึ้นทันทีทันใดและสามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมภายนอก การบ่งแสดงถึงการตอบสนอง อาจจะแสดงออกมาอย่างรู้สึกตัวหรือไม่รู้สึกตัว ทางด้านวาจาหรือจากสิ่งเร้าภายในร่างกาย สิ่งที่แสดงออกแต่ละอย่างเป็นส่วนหนึ่งของการตอบสนองทางเจตคติและแนวโน้มเอียงอื่น ๆ ภายในตัวบุคคล

3.2 การตอบสนองทั้งหมด เป็นการแสดงออกโดยการกระตุ้นแสดงออกซึ่ง ทศนคติอาจจะกระทำภายในหรือภายนอกบุคคลนั้น การกระตุ้นด้วยการพูดหรือวิธีอื่น ๆ

3.3 การตอบสนองทั้งหมดเป็นผลของวิถีชีวิต แรงขับที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมที่จะทำให้เกิดการตอบสนองเป็นการสร้างภาพพจน์ต่าง ๆ ตามนิสัยของคน ๆ นั้น

ทศนคติ จึงเป็นการรวบรวมเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดความคิดเห็น (Opinion) ความเชื่อ (Beliefs) และความจริง (ซึ่งได้แก่ความรู้ต่าง ๆ) รวมทั้งความรู้สึก ซึ่งอาจเป็นการประเมินทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกันแล้วบรรยายให้รู้ถึงจุดแกนกลางของวัตถุนั้น ความรู้และความรู้สึกเหล่านี้มีแนวโน้มจะก่อเกิดพฤติกรรมชนิดใดชนิดหนึ่งขึ้นไป

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2541 : 366) กล่าวว่า ทศนคติ เป็นอักษมาสัย (Disposition) หรือแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะเป็นได้ทั้งคน วัตถุ สิ่งของ หรือความคิด (Ideas) ทศนคติอาจจะเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีทศคติบวกต่อสิ่งใด ก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีทศคติลบก็จะหลีกเลี่ยง ทศนคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้และเป็นการแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

ศักดิ์ไทย สุทธิจบวร (2542 : 209) กล่าวว่า ทศนคติ หมายถึง สภาวะความพร้อมทางจิตที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มของพฤติกรรมบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ และสถานการณ์ต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งและสภาวะความพร้อมทางจิตนี้จะต้องอยู่ยาวนานพอสมควร

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ทศนคติ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มของการกระทำที่มีต่อสิ่งเร้า โดยจะแสดงออกมาทางด้านคำพูด และการกระทำซึ่งเกิด

จากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ในชีวิตของบุคคล และทัศนคติมีความสำคัญต่อการตอบสนองทางสังคมของบุคคลเป็นอย่างมาก คือบุคคลที่มีพฤติกรรมอย่างไรหรือทำอะไรโดยมีทิศทางทิศทางใดทางหนึ่งซึ่งอาจจะไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทัศนคติจะเป็นเครื่องกำหนด ดังนั้นทัศนคติจึงเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของบุคคลและบุคคลจะมีทัศนคติต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในลักษณะที่ต่างกัน

1.1.2 องค์ประกอบของทัศนคติ

ชิมบาร์โด และเอ็บบเซน (กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์.2527 : 183 ; อ้างอิงจาก Zimbardo and Ebbesen : ค.ศ.1970) แบ่งทัศนคติออกเป็น 3 องค์ประกอบ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (The Cognitive Component)
2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (The Affective Component)
3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component)

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (The Cognitive Component) คือ การที่บุคคล มีความรู้สึกนึกคิด หรือมีมโนคติ (Concept) เกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นจริงหรือไม่เป็นจริง รวมทั้งความเชื่อต่าง ๆ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (The Affective Component) คือ การที่บุคคลมีการประเมินค่า ประเมินความรู้สึก ความชอบหรือการสนองตอบทางอารมณ์ของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component) คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

เชฟเวอร์ (Shaver. 1977 : 168 – 170) กล่าวว่าทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน

1.องค์ประกอบทางด้านความรู้ (Cognitive Component) หมายถึงเป็นความรู้สึกของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งเหล่านั้นด้วย

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าที่เขารับรู้ อาจจะเป็นไปในทางดีหรือไม่ดี ถ้าบุคคลมีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งใดก็จะไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด ก็จะเกิดความชอบต่อสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบทางด้านแนวโน้มที่จะกระทำ (Behavioral Component) หมายถึง ความโน้มเอียงของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตน คือ การยอมรับหรือไม่ยอมรับปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ

องค์ประกอบทั้งสามด้านนี้จะต้องมีความสอดคล้องกัน ถ้ามีองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่งเปลี่ยนแปลงไป ทักษะของบุคคลนั้นก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2542 : 210 – 211) กล่าวถึงทัศนคติมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอยู่ 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบเกี่ยวกับการรู้ การคิด (Cognitive Component) ได้แก่ ความคิด ความเชื่อถือที่คนเรามีต่อสิ่งเร้า (คน สิ่งของ สถานการณ์) รู้ในทางที่ดีหรือไม่ดี บวกหรือลบ ในกรณีที่เรารู้จักสิ่งใดดี เราก็มักมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ถ้าเรารู้จักในสิ่งไม่ดีก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีเช่นกัน ถ้าเราไม่รู้จักสิ่งใดเลยก็อาจไม่เกิดทัศนคติขึ้น ดังตัวอย่าง

สวย	(รู้ในทางที่ดี)	เกิดทัศนคติทางบวก
บวส	(เราไม่รู้จัก)	ไม่เกิดทัศนคติ (ทัศนคติเป็นศูนย์)
ชั่วเหว	(รู้ในทางที่ไม่ดี)	เกิดทัศนคติทางลบ

2. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก (Affective Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ที่มีต่อสิ่งเร้า เมื่อเราเกิดความรู้ การคิดต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว จะทำให้เราเกิดความรู้สึกในทางที่ดี หรือความรู้สึกในทางไม่ดี ในขั้นนี้จะเป็นทัศนคติที่มีทิศทางแล้ว ซึ่งเปลี่ยนแปลงค่อนข้างยากมาก เช่น เห็นว่ารถยนต์เป็นของจำเป็น มีความศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย ฯลฯ

3. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มในการกระทำ (Action Tendency Component) เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองสิ่งนั้น ๆ ในทางใดทางหนึ่ง คือพร้อมที่จะสนับสนุนช่วยเหลือหรือทำลายล้าง เช่น เมื่อมีเงินทองเพียงพอก็จะซื้อรถยนต์มาใช้ ไปเลือกตั้ง สส. ทุกครั้ง แสดงความเห็นคัดค้านการปกครองรูปแบบอื่นในบางโอกาส เป็นต้น

องค์ประกอบของทัศนคติทั้ง 3 องค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันเสมอด้วยเหตุที่ว่าปฏิกิริยาของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งใดก็ตามจะตกอยู่ภายใต้ขององค์ประกอบทั้ง 3 นี้ทั้งสิ้น ถ้าเรามีปฏิกิริยาทั้ง 3 ด้านนี้ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างคงทนพอสมควร เราจะกล่าวได้ว่า ทัศนคติก็คือผลรวมของปฏิกิริยาทั้งสามสิ่งนั้น นั่นคือ องค์ประกอบทั้ง 3 ของทัศนคติย่อมมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันเสมอ

พาสนา จุลรัตน์ (2548 : 181 ; อ้างอิงจาก ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์.2544) ได้กล่าว ว่า ทัศนคติจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า หรือสถานการณ์นั้นๆ เพื่อใช้เป็นเหตุผลในการสรุปความ หรือช่วยในการประเมินสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้นๆ เช่น การที่นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด หรือการรู้ถึงความสำคัญของการเรียนหนังสือ เป็นต้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า หรือสถานการณ์นั้น ๆ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลว เช่น เมื่อนักเรียนรู้ว่ายาเสพติดมีโทษต่อร่างกาย นักเรียนก็จะรู้สึกไม่ชอบผู้ที่ติดยาเสพติดและไม่ต้องการที่จะเสพยาเสพติด เป็นต้น

3. องค์ประกอบด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบด้านความพร้อมหรือแนวโน้มที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือสถานการณ์นั้น ๆ ในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้ความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการประเมินผลพฤติกรรมที่คิดจะแสดงออกมา เช่น นักเรียนที่มีทัศนคติทางลบต่อยาเสพติด ก็มักหลีกเลี่ยงที่จะคบเพื่อนที่เสพยาเสพติด หรือนักเรียนที่มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียน ก็มักจะขยันเรียนหนังสือ และมีความพยายามที่จะเรียนให้ได้คะแนนดี เป็นต้น

สรุปได้ว่าทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

1.1.3 คุณลักษณะทั่วไปของทัศนคติ

สุรวงศ์ ไคว้ตระกูล (2541 : 367) กล่าวถึงลักษณะของทัศนคติ ดังนี้

1. ทัศนคติ เป็นสิ่งที่เรารู้
2. ทัศนคติเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้าหรือหลีกเลี่ยง ฉะนั้น ทัศนคติจึงมีทั้งทางบวกและทางลบ เช่น ถ้านักเรียนมีทัศนคติบวกต่อวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนจะชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และเมื่ออยู่ชั้นมัธยมศึกษา ก็จะไม่เลือกเรียนแขนงวิทยาศาสตร์ ตรงข้ามกับนักเรียนที่มีทัศนคติทางลบต่อวิชาคณิตศาสตร์ ก็จะไม่ชอบหรือไม่มีความสนใจที่จะเรียนเมื่ออยู่ชั้นมัธยมก็จะเลือกเรียนทางแขนงอักษรศาสตร์ ภาษา เป็นต้น

3. ทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ องค์ประกอบเชิงความรู้สึก อารมณ์ (Affective Component) องค์ประกอบเชิงปัญญาหรือการคิด (Cognitive Component) และองค์ประกอบเชิงพฤติกรรม (Behavior Component)

4. ทัศนคติเปลี่ยนแปลงได้ง่าย การเปลี่ยนแปลงทัศนคติอาจจะเปลี่ยนแปลงจากบวกเป็นลบ หรือจากลบเป็นบวก ซึ่งบางครั้งเรียกว่า การเปลี่ยนแปลงทิศทางของทัศนคติ หรืออาจจะเปลี่ยนความเข้มข้น (Intensity) หรือความมากน้อย ทัศนคติบางอย่างอาจจะหยุดเลิกไปได้

5. ทักษะคติเปลี่ยนแปลงตามชุมชนหรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก เนื่องจากชุมชนหรือสังคมหนึ่ง ๆ อาจจะมีค่านิยมที่อุดมการณ์พิเศษเฉพาะ ดังนั้น ค่านิยมเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติของบุคคลที่เป็นสมาชิก ในกรณีที่ต้องการเปลี่ยนทัศนคติจะเปลี่ยนค่านิยม

6. สังคมประกิต (Socialization) มีความสำคัญต่อพัฒนาการทัศนคติของเด็ก โดยเฉพาะทัศนคติต่อความคิดและหลักการที่เป็นนามธรรม เช่น อุดมคติ ทัศนคติต่อเสรีภาพในการพูด การเขียน เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพเศรษฐกิจสังคมสูง จะมีทัศนคติบวกสูงสุด

พาสนา จุลรัตน์ (2548 : 181 - 182) กล่าวถึงคุณลักษณะทั่วไปของทัศนคติไว้ดังนี้

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือการได้รับประสบการณ์ มิใช่สิ่งที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด
2. ทัศนคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีทัศนคติทางบวกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ในทางตรงกันข้าม ถ้าบุคคลมีทัศนคติทางลบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลก็จะมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงโดยการถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ เช่น เด็กชอบศิลปะทำให้อยากเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ แต่จะพยายามหลีกเลี่ยงการเรียนทางด้านวิชาการ เป็นต้น
3. ทัศนคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่บุคคลอื่นได้ เช่น พ่อแม่ไม่ชอบรับประทานผักย่อมมีแนวโน้มทำให้ลูกไม่ชอบรับประทานผักด้วยเช่นกัน
4. ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทัศนคติเป็นสิ่งที่ได้รับการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์นั้นเปลี่ยนแปลงไปทัศนคติย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่น ในตอนต้นเทอม นิสิตที่เข้ามาเรียนวิชาภาษาอังกฤษอาจไม่ชอบวิชานี้เลย คือมีทัศนคติทางลบ แต่เมื่อเรียนไปได้สักระยะหนึ่ง มีความรู้สึกที่ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีประโยชน์ ครูผู้สอนก็ใจดี และรู้จักใช้เทคนิคการสอนใหม่ๆ ที่น่าสนใจ ในเวลาต่อมาเลยทำให้นิสิตเปลี่ยนความคิดจากความไม่ชอบเป็นความชอบ คือเปลี่ยนเป็นมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแทน

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2542 : 209 – 210) กล่าวถึงลักษณะของทัศนคติดังนี้

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้
2. ทัศนคติมีลักษณะที่คงทนอยู่นานพอสมควร
3. ทัศนคติมีลักษณะของการประเมินค่าอยู่ในตัว ก็คือจะบอกลักษณะ ดี – ไม่ดี ชอบ – ไม่ชอบ เป็นต้น
4. ทัศนคติทำให้บุคคลที่เป็นเจ้าของพร้อมที่จะตอบสนองต่อที่หมายของทัศนคติ

5. ทศนคติบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล บุคคลกับสิ่งของ และบุคคลกับสถานการณ์ นั่นคือ ทศนคดีย่อมมีที่หมายนั่นเอง

สรุปได้ว่าทศนคติมีลักษณะที่สำคัญ คือ เกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์หรือ การเลียนแบบถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่งได้ สามารถเปลี่ยนแปลงได้และเป็นสิ่งโน้ม น้าวให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ

1.1.4 สาเหตุการเกิดทศนคติ

กอร์ดอน อัลพอร์ท (2551 : ออนไลน์ ; อ้างอิงจาก Gordon Allport. 1975) ได้ให้ ความเห็นเรื่อง ทศนคติว่าอาจเกิดขึ้นจากสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. เกิดจากการเรียนรู้ เด็กเกิดใหม่จะได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับ วัฒนธรรม และประเพณีจากบิดามารดา ทั้งโดยทางตรง และทางอ้อม ตลอดจนได้เห็นแนวการปฏิบัติของพ่อแม่ แล้วรับมาปฏิบัติตามต่อไป
2. เกิดจากความสามารถในการแยกแยะความแตกต่าง คือ แยกสิ่งใดดี ไม่ดี เช่น ผู้ใหญ่กับเด็กจะมีการกระทำที่แตกต่างกัน
3. เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนมี ทศนคติ ไม่ดีต่อครูเพราะเคยตำหนิตน แต่บางคนมีทศนคติที่ดีต่อครูคนเดียวกันนั้นเพราะเคยชื่นชมตน เสมอ
4. เกิดจากการเลียนแบบ หรือรับเอาทศนคติของผู้อื่นมาเป็นของตน เช่น เด็กอาจ รับทศนคติของบิดามารดา หรือครูที่ตนนิยมชมชอบมาเป็นทศนคติของตนได้

1.1.5 ประโยชน์ของทศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2540 : 4 – 5) กล่าวถึงประโยชน์ของทศนคติ ดังนี้

1. ช่วยให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว โดยการจัดรูปหรือจัดระบบสิ่งของต่าง ๆ ที่ อยู่รอบตัว
2. ช่วยให้มีการเข้าข้างตนเอง โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดี หรือปกปิด ความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตนเอง
3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิริยา ได้ตอบหรือกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกไปนั้น ส่วนมากจะทำในสิ่งซึ่งนำความพึงพอใจมาให้หรือบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม

1.1.6 การวัดทศนคติ

ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 60 - 63) ได้กล่าวถึงเครื่องมือในการวัด ทศนคติไว้ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ (Interview) หมายถึง การพูดคุยอย่างมีจุดหมาย ผู้สัมภาษณ์ที่ดีต้องฟังมากกว่าพูด และไม่หุเบา การสัมภาษณ์ใช้ปากเป็นเครื่องมือสำคัญ ได้ผลอย่างไรบันทึกเอาไว้
2. การสังเกต (Observation) คือ การเฝ้ามองดูสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างมีจุดมุ่งหมาย เครื่องมือสำคัญของการสังเกตคือ ตาและหู การเฝ้าดูโดยการบันทึกในสมองจะทำให้ลืมน้อย ข้อรายการ (Checklist) ที่จะใช้ในการสังเกตควรเตรียมไว้ให้พร้อม
3. การรายงานตนเอง (Self-Report) เครื่องมือแบบนี้ต้องการให้ผู้ถูกทดสอบแสดงความรู้สึกของตนเองตามสิ่งเร้าที่ได้สัมผัส
4. เทคนิคการจินตนาการ (Projective Techniques) แบบนี้อาศัยสถานการณ์หลายๆ อย่างไปเร้าผู้ถูกทดสอบ โดยสถานการณ์ต่างๆ ที่กำหนดให้ไม่มีโครงสร้างที่แน่นอน ทำให้ผู้ถูกทดสอบต้องจินตนาการออกมาจากประสบการณ์เดิมของตน
5. การวัดทางสรีระภาพ (Physiological Measurement) การวัดด้านนี้อาศัยเครื่องมือไฟฟ้าหรือเครื่องมืออื่นๆ ในการสังเกตการณ์เปลี่ยนแปลงสภาพของร่างกาย

1.1.7 ความหมายของอัจฉริยะ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 1349) ได้ให้ความหมายของอัจฉริยะไว้ว่า วิเศษ น่าอัศจรรย์ มีความรู้ ความสามารถเกินกว่าระดับปรกติมาก

นิสากร ปานประสงค์ (2538 : 51) กล่าวว่า อัจฉริยะคือความเก่งหรือฉลาดในระดับที่เหนือผู้อื่นมาก และคนทั่วไปก็ใช้เรียกคนเก่งกว่าคนอื่นมาก ๆ ว่าเป็นคนอัจฉริยะ ในทางวิชาการนั้นจะมีคำอยู่หลายคำที่ใช้เรียกเด็กเก่ง เช่น คำว่า Gifted (ปัญญาเลิศ) และคำว่า Talented (เด็กที่มีความสามารถเฉพาะทาง) และเมื่อมีความสามารถระดับ gifted หรือ talented ที่สูงและโดดเด่นมากจะเรียกรวมว่า Genius ซึ่งแปลความหมายออกว่า “อัจฉริยะ” จะต้องเป็นความสามารถชนิดที่เห็นเด่นชัด เป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไปรวมทั้งมีความเป็นสากลและที่สำคัญ คือ ต้องเป็นความสามารถเกินวัยและเกินขีดสามัญชน

1.1.8 ทักษะต่อการเรียน

ในการให้การศึกษาแก่นักเรียน ครูควรคำนึงถึงสิ่งสำคัญ อีกประการหนึ่งควบคู่ไปกับเนื้อหาวิชา คือ ทักษะต่อวิชาเรียนของนักเรียน เพราะถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาเรียนก็จะเป็นรากฐานสำคัญของการเรียนเป็นแนวทางให้นักเรียนเกิดความตั้งใจเรียนอยากรู้อยากเห็นสิ่งที่ครูสอนเห็นความสำคัญของวิชาเรียน ทำให้นักเรียนมีความสนใจและอยากเอาใจใส่ในการเรียน ซึ่งจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรียนดีตามไปด้วย แต่ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาที่เรียนแล้ว ย่อมเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน พยายามต่อต้าน ขัดขืนในการเรียนวิชานั้น ๆ ซึ่งอาจทำให้นักเรียนเรียนวิชานั้นไม่ได้ผลดี (ระวีวรรณ จำเรียง 2540 : 38) ดังที่ สุชา จันทรธรม และสุรางค์ จันทรธรม (2529 :

78) กล่าวว่า ถ้าเด็กมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาใดเด็กก็จะเรียนวิชานั้นได้ดีเป็นส่วนมาก และถ้าเด็กมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาใดก็จะเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียนวิชานั้น สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และนิตยา ศรีจันทร์ (2522 : 14) กล่าวถึง ความสำคัญของทัศนคติต่อวิชาเรียนว่าทัศนคติต่อวิชาเรียนมีบทบาทสำคัญมาก ในอันที่จะส่งเสริมหรือสกัดกั้นการเรียนรู้ในวิชานั้น ๆ

สรุปได้ว่า ทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนที่มีต่อวิชาเรียนมีผลต่อการเรียนอย่างมาก ซึ่งถ้าหากนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน นักเรียนก็มีความรู้ ความรู้สึกและแนวโน้มที่สนใจอยากเรียน อยากรู้ หากนักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนนักเรียนก็เบื่อหน่ายไม่ใส่ใจต่อการเรียน

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ธอร์นเบอร์ก (Thornburg. 1985 : 181 – 185) ได้ทำการศึกษาเพื่อประเมินผลทัศนคติของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน (Dropout) พบว่า 50 เปอร์เซ็นต์ ของนักเรียนจำนวน 509 คนเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน แต่อีก 20 เปอร์เซ็นต์ แสดงทัศนคติที่ไม่ดีอย่างรุนแรง ซึ่งแสดงออกในลักษณะต่าง ๆ เช่น กล่าวว่าหลักสูตรในการเรียนไม่มีประโยชน์ เบื่อการเรียน ครูที่สอนเน้นเรื่องคะแนนมากเกินไป ครูมีความลำเอียง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป

ออสมัน (ชนิกา จีจเรญพานิชย์. 2546 : 13 อ้างอิงจาก Osman.1995) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักศึกษาฝึกสอนในระหว่างฝึกสอน พบว่าทัศนคติระหว่างฝึกสอนอาจเปลี่ยนแปลงไปในระหว่างฝึกสอนได้ และจะเปลี่ยนไปได้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น โอกาสที่นักศึกษาจะได้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียนฝึกสอน โอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมกับบุคคลอื่น ๆ ความยุ่งยากในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการฝึกสอน ความสะดวกสบายขณะสอนในห้องเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการฝึกสอน ความพร้อมในการเตรียมการสอน การปรับตัวตามบทบาทของครู ความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการแนะนำของอาจารย์นิเทศก์ ความยุ่งยากในการจูงใจนักเรียน ความยุ่งยากในการควบคุมวินัยของนักเรียน และความเชื่อมั่นในความสามารถของตน เป็นต้น และออสมันยังกล่าวด้วยว่า การที่บุคคลแต่ละคนจะประสบความสำเร็จในกิจการใดกิจการหนึ่งมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้าน ได้แก่ เชาวนปัญญา ไหวพริบ แรงจูงใจ และทัศนคติ เป็นต้น ในบรรดาองค์ประกอบเหล่านี้ ทัศนคตินับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งประการหนึ่ง โดยเฉพาะกับบุคคลที่ประกอบอาชีพครู เพราะการอบรมสั่งสอนของครูจะได้ผลหรือไม่นั้น ส่วนหนึ่งจะขึ้นอยู่กับทัศนคติต่อวิชาชีพของผู้สอน ซึ่งทัศนคติของครูจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ดังนั้นบุคคลที่ประกอบอาชีพครูและได้

ชื่อว่าเป็นครูที่มีคุณภาพตามความมุ่งหมายของการฝึกหัดครู จึงควรเป็นบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูเป็นคุณลักษณะประการหนึ่งด้วย

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สุกัญญา แยมยี่ม (2541 : 65 – 70) ศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 , 2 และ 3 วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร พบว่าทัศนคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียน และทัศนคติต่อการเรียนเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนเป็นลำดับแรก

สุวิมล ว่องวานิช (2523 : 60) ศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร พบว่านิสัยและทัศนคติในการเรียนโดยส่วนรวมเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนิสัยและทัศนคติในการเรียนเท่ากับ .398 และเมื่อแยกนิสัยและทัศนคติในการเรียนออกจากกัน พบว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ .381 และ .322 ตามลำดับ

อำพัน ทันสม (2535 : 73) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบเหตุผล - อารมณ์ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสรวงวิทยา จังหวัดร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาแบบเหตุผล - อารมณ์ กลุ่มควบคุมได้รับข้อเสนอแนะ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีทัศนคติในการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนทั้งต่างประเทศและในประเทศไทยสรุปได้ว่า ทัศนคติต่อการเรียนมีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก็มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนเช่นกัน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์) ของนักเรียน เพื่อนำผลจากการศึกษาในครั้งนี้ไปเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ตรงตามเป้าหมายของหลักสูตร และความต้องการของนักเรียน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอายุ

สุภาพร วิวัฒน์อัศวิน (2546 : 19) กล่าวว่า อายุเป็นตัวแปรที่สะท้อนให้เห็นภูมิหลังและประสบการณ์ที่ผ่านมาของชีวิต เพราะว่าคุณค่าที่มีอายุแตกต่างกันมีโอกาสมากน้อยในการเรียนรู้ทางสังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจจะมีอิทธิพลต่อความแตกต่างในด้านทัศนคติ ความคิดและความเชื่อได้

2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แฮริส (Harris. 1984:14) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้ขึ้นอยู่กับตัวแปร ด้านสติปัญญาและตัวแปรด้านอื่นๆ ที่ไม่ใช่สติปัญญา ส่วนการเผชิญความเครียดและการปรับตัวเป็นการใช้สติปัญญาประเมินสภาพการณ์ว่าเป็นอันตรายหรือไม่ตลอดจนหาวิธีแก้ไขสิ่งที่เป็นอันตรายต่างๆ

มาริษา นาคทับที (2541 : 28) และอดิเทพ ศรีสุอารักษ์ (2545 : 48) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้นั้น ๆ แล้วซึ่งจะทราบว่ามีความรู้มากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่น ๆ ประกอบกัน

ศรินทิพย์ พงษ์ศาสด์ (2546 : 36) ได้กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า เป็นความรู้ ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังจากการเรียนรู้นั้น ๆ แล้ว ซึ่งจะทราบว่ามีความรู้เพียงใดโดยพิจารณาได้จากคะแนนสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือได้จากการสังเกตพฤติกรรม และความสำเร็จด้านอื่น ๆ ประกอบ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสำเร็จ ความสมหวังในด้านการเรียน ที่รวมทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะทางด้านวิชาการของแต่ละบุคคลที่ประเมินได้จากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จอื่น ๆ ประกอบ ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครู

2.1.2.1 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เพรสคอต (ศรินทิพย์ พงษ์ศาสด์ 2546 : 38 ; อ้างอิงจาก Prescott. 1961) ได้สรุปองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านร่างกาย (Physical Factors) ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพร่างกาย ข้อบกพร่องทางร่างกาย และลักษณะท่าทางของร่างกาย

2. องค์ประกอบด้านความรัก (Love Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดา ความสัมพันธ์ของบิดามารดากับลูก ความสัมพันธ์ระหว่างลูก ๆ และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว

3. องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคมประกิต (Cultural and Socialization Factors) ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเป็นอยู่ของครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมเลี้ยงดู และฐานะทางเศรษฐกิจทางบ้าน

4. องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน (Peer Group Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับเพื่อนวัยเดียวกัน ทั้งทางบ้านและโรงเรียน

5. องค์ประกอบด้านการพัฒนาตนเอง (Self - Development Factors) ได้แก่ สถิติปัญญา ความสนใจ และทัศนคติทางการเรียน

6. องค์ประกอบด้านการปรับตัว (Adjustment Factors) ได้แก่ ปัญหาปรับตัว การแสดงอารมณ์

2.1.2.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543 : 96 - 97) ได้แบ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกเป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher-made test) และแบบทดสอบที่เป็นมาตรฐาน (Standardize test) แบบทดสอบทั้ง 2 ประเภทจะถามเนื้อหาเหมือนกัน คือ ถามสิ่งที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอนซึ่งจัดเป็นกลุ่มพฤติกรรมได้ 6 ประเภท คือ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า รูปแบบของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้มี 3 รูปแบบ คือ

1. แบบปากเปล่า (Oral test) เป็นการทดสอบที่อาศัยการซักถามเป็นรายบุคคล
2. แบบเขียนตอบ (Paper-pencil test) เป็นการทดสอบที่เปลี่ยนแปลงมาจากการสอบปากเปล่า
3. แบบปฏิบัติ (Performance test) เป็นการทดสอบที่ผู้สอบได้แสดงพฤติกรรมออกมาโดยการกระทำหรือลงมือปฏิบัติจริงๆ

2.1.2.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสูงหรือต่ำไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียว มีปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (สุรัตน์ อังกูโรจน์, 2532 : 4 - 6) ดังต่อไปนี้

- (1) ความรับผิดชอบ จะเกิดขึ้นด้วยการที่บุคคลสำนึกถึงภาระหน้าที่ ว่าตนนั้นจะต้องรับผิดชอบต่อสังคม ต่อครอบครัว ต่อภาระหน้าที่ที่ตนเป็นอยู่ เป็นคุณลักษณะที่พึงปรารถนาในสังคม ทั้งนี้เพราะว่า การที่บุคคลมีความรับผิดชอบย่อมจะช่วยให้การทำงานให้ประสบความสำเร็จก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการทำงานต่าง ๆ เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เป้าหมายของการศึกษาต้องการให้นักเรียนมีการพัฒนาค่านิยมทางศีลธรรมและจิตใจ เพื่อให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

(2) ความวิตกกังวลเกิดจากความขัดแย้งระหว่างความต้องการทางสัญชาตญาณกับความต้องการทางสังคม ความวิตกกังวลมีหลายระดับ ถ้ามีเพียงเล็กน้อยจะช่วยให้มีแรงจูงใจที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ถ้ามีมากเกินไปก็จะขัดความสามารถในการเรียนรู้ เพราะความวิตกกังวลทำให้เกิดความเหนื่อยล้า และขัดขวางต่อปฏิกิริยาของร่างกาย

(3) อัตมโนทัศน์ พัฒนามาจากการที่บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มในสังคมที่ใกล้ชิดกับบุคคลนั้น เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะค่อย ๆ พัฒนาต่อไปจนมีความคงตัวขึ้นเรื่อย ๆ แต่ความสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามประสบการณ์ เนื่องจากบุคคลที่มีประสบการณ์ใหม่ ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา อุตมโนทัศน์จึงมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(4) สภาพของระบบโรงเรียน นักเรียนจะต้องอยู่ร่วมกันกับเพื่อนในโรงเรียน มีการทำงานหรือกิจกรรมเป็นหมู่คณะ โดยเฉพาะการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งนักเรียนอยู่ในวัยรุ่น สถานภาพทางสังคมมีต่อนักเรียนจึงมีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(5) นิสัยหรือทัศนคติทางการเรียน มีอิทธิพลโดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากนักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อครู วิธีการสอนของครู โรงเรียนและกระบวนการเรียนการสอน ย่อมรับวัตถุประสงค์และคุณค่าของการศึกษาแล้ว ย่อมก่อให้เกิดแรงจูงใจ กำลังใจอันที่จะมีความขยันเอาใจใส่ มานะพยายามตั้งใจเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ แต่หากว่านักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน แล้วย่อมเป็นเหตุให้ผู้เรียนเกิดความท้อแท้เบื่อหน่ายหมดกำลังใจเรียน ซึ่งทำให้ผลการเรียนต่ำด้วย

(6) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นองค์ประกอบที่ผลักดันให้บุคคลต้องการความสำเร็จสูงชันเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ให้ก้าวหน้าขึ้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก

(7) ความสนใจ เป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกชอบพอ เป็นแรงผลักดันให้บุคคลกระทำกิจกรรมใด ๆ เพื่อความสำเร็จในการเรียน นอกจากนั้นความสนใจยังแสดงความโน้มเอียงในการที่บุคคลจะเลือกหรือทำสิ่งใดที่ตนชอบมากกว่าสิ่งอื่น ๆ ความสนใจของบุคคลย่อมแตกต่างกันไปในชนิดและปริมาณและอาจจะเป็นตัวกำหนดทิศทางของความพยายามของนักเรียนที่มีความสนใจกับการเรียนย่อมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีตามไปด้วย

(8) ปัจจัยที่เกี่ยวกับทางบ้าน มีความสัมพันธ์หรืออิทธิพลต่อชีวิตของเด็ก ตั้งแต่เล็กจนโต เด็กจะเป็นคนที่สมบูรณ์เพียงใด มีบุคลิกภาพอย่างไรจะสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขเพียงไรมีอิทธิพลมาจากทางบ้านทั้งสิ้น ความสัมพันธ์ของสมาชิกภายในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ตลอดจนสภาพแวดล้อมทางบ้านในด้านที่อยู่อาศัยเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสิ้น

2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักจิตวิทยาและนักการศึกษา ได้ให้ความหมายของคำว่า “แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์” ไว้แตกต่างกันดังนี้

สฤกัญญา แยมยัม (2541 : 22) ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความปรารถนาหรือความพยายามที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยภาพของตนเองมากระตุ้นหรือผลักดันให้กิจกรรมต่างๆ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่จะมุ่งแข่งขันกับมาตรฐานอันดี

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542 : 140) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความต้องการ และมนุษย์ก็ต้องการที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ทั้งในหน้าที่การงานและเรื่องราวส่วนตัวให้สำเร็จลุล่วง

เพราพรณ เปี้ยนญู (2542 : 325) กล่าวว่า ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการของมนุษย์ที่จะทำงานให้บรรลุที่วางไว้อย่างดีเยี่ยม ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะตั้งมาตรฐานสำหรับตนเองอย่างดีที่สุด มีความมุ่งมั่นและต่อสู้เพื่อจะทำงานให้ได้ตามเป้าประสงค์ด้วยตนเองและมีความสนใจที่จะให้ตนเองมีความเป็นเลิศ โดยไม่มุ่งหวังที่จะได้รับรางวัลหรือเกียรติยศ หรือแม้แต่การได้รับการยอมรับตอบแทน

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1953 : 110 – 111) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่าเป็นความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยการแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม พยายามทำให้ดีกว่าผู้อื่นและพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ

วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย (2544 : 21) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำสิ่งที่ยาก ๆ ให้สำเร็จเป็นความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาและมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับสูงขึ้นไป

ศิรินันท์ วรรัตนกิจ (2545 : 51) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความรู้สึกภายในของบุคคลที่ทำให้เกิดความต้องการผลสำเร็จในการทำกิจกรรมใด ๆ แม้เผชิญกับอุปสรรคก็ไม่ท้อถอย แต่จะมีวิริยะอุตสาหะต่อสู้กับอุปสรรค เพื่อให้ได้รับความสำเร็จที่ตั้งไว้มีความต้องการชัยชนะในการแข่งขันหรือดีเด่นกว่าคนอื่น

เติมศักดิ์ คทวนิช (2546 : 153) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่จะพยายามทำกิจกรรมหนึ่งกิจกรรมใดที่ได้รับมอบหมายหรือรับผิดชอบอยู่ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ไม่ว่างานนั้นจะมีความยากลำบากหรือประสบปัญหาอุปสรรคมากน้อยเพียงใดก็ตาม บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะอดทนและไม่ย่อท้อ ในทางตรงกันข้ามกลับยิ่งพยายามหาทาง

พื้นผิวและเอาชนะปัญหาอุปสรรคต่างๆ เหล่านั้นด้วยตนเอง เพื่อความสำเร็จและความภาคภูมิใจที่จะเกิดขึ้นกับตน ในขณะที่เดียวกันถ้าบุคคลนั้นไม่สามารถผ่านพ้นปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นได้แล้ว บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะรู้สึกกังวลอยู่ตลอดเวลา

นพรัตน์ สำเนา (2550 : 27) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่ตนเองปรารถนาและสนใจ

บราวน์ (Brown. 1987: 114) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นความคิดซึ่งเป็นแรงขับอยู่ภายใน ซึ่งประกอบด้วย อารมณ์ ความปรารถนา ซึ่งเป็นเหตุให้คนแสดงพฤติกรรมออกมา และมีปริมาณมากน้อยไม่เท่ากัน

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นความมุ่งมั่นของบุคคลที่จะกระทำให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีตามมาตรฐานอันสูงสุด หรือเป็นไปตามที่วางไว้ โดยได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ และเมื่อมีอุปสรรคก็คิดหาทางแก้ไขโดยไม่ย่อท้อ เพื่อความสำเร็จและความภาคภูมิใจของตนเอง

2.1.3.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

แมคเคลแลนด์ และ แอทคินสัน (สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทุไทย. 2542 : 104-105 ; อ้างอิงจาก McClelland ; & Atkinson) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของคน คือ แรงจูงใจที่ต้องการสู่ความสำเร็จหรือถอยหนีความล้มเหลว เป็นการให้การคำนวณทางคณิตศาสตร์มาอธิบายความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ซึ่งแมคเคลแลนด์ และแอทคินสัน เสนอบัจจัย 2 ประการที่จะชี้ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ได้แก่

1. สิ่งจูงใจสู่ความสำเร็จ (Motive to Achieve Success หรือ ตัวย่อ Ms) ประกอบด้วยแรงจูงใจมุ่งไปสู่ความสำเร็จ ความเข้มของความมุ่งหวังหรือโอกาสที่จะประสบผลสำเร็จและค่าของสิ่งล่อใจที่เป็นเป้าหมายของความสำเร็จในกิจกรรมนั้น

2. สิ่งจูงใจหลบหนีความล้มเหลว (Motive to Avoid failure หรือ ตัวย่อ Maf) ประกอบ ด้วยแรงจูงใจที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว และค่าของสิ่งล่อใจที่เป็นเป้าหมายของความล้มเหลว

ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงความต้องการที่จะทำงานมุ่งสู่ความสำเร็จผลหรือเพื่อความเป็นเลิศในสภาพการที่มีการแข่งขัน มนุษย์มีความต้องการความสำเร็จในระดับที่แตกต่างกัน ซึ่งปัจจัยบ่งชี้ก็คือ ตัวความต้องการสำเร็จ ซึ่งอธิบายลักษณะผู้ที่ประสบความสำเร็จสูง (High Achieves) ได้แก่

1. มีความกล้าเสี่ยงพอประมาณ (Moderate Risk) คนที่ประสบความสำเร็จสูงต้องมีความกล้าเสี่ยงพอประมาณเพื่อให้ผลตอบแทนความสำเร็จและโอกาสของความสำเร็จด้วย

2. มีข้อมูลข่าวสารทันต่อสภาพการณ์ (Immediate Feedback) นอกจากมีการกล้าเสี่ยงพอประมาณบุคคลจะต้องเลือก หรือสรรหาข้อมูลย้อนกลับทันต่อเหตุการณ์ทันทีทันใด เพื่อจะประมาณค่าสิ่งที่ตนกระทำและพร้อมที่จะแก้ไขปรับปรุงมุ่งสู่ความสำเร็จ

3. การประสบความสำเร็จในงาน (Accomplishment) การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จขั้นสูงสุดจะต้องมีประสบการณ์ความสำเร็จในงานหรือการแสดงออก มีความพึงพอใจและมีความต้องการสำเร็จในงานมากกว่าสินจ้างรางวัลและค่าตอบแทน

4. มีความหมกมุ่นในงาน (Preoccupation with Task) บุคคลที่ประสบความสำเร็จสูงย่อมมีนิสัยที่หมกมุ่นกับงานกล่าวคือเมื่อเริ่มต้นงานแล้วจะสานต่อจนกระทั่งสำเร็จไม่ทำครึ่ง ๆ กลาง ๆ

2.1.3.2 ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ดาร์นี วังช้อยน้อย (2535 : 73 – 74) ได้สรุปลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้สองพวกคือ

บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. กล้าเสี่ยงพอสมควร
2. มีทักษะในการจัดระบบงาน
3. มีระดับความทะเยอทะยานสูง
4. ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง
5. อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน
6. เล็งเห็นการณ์ไกลและมีแผนระยะยาว
7. เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับหนึ่ง
8. ต้องการทราบแน่ชัดว่าการตัดสินใจของตนมีผลเป็นอย่างไร
9. ขยันขันแข็งในการทำงานที่ต้องใช้สมองคิดและงานไม่ซ้ำแบบใคร
10. ชอบทำงานให้สำเร็จตามความพอใจของตน ไม่ชอบให้ใครมาบงการ
11. มีการเลือกทำสิ่งที่เป็นไปได้และเหมาะสมกับความสามารถ
12. มุ่งที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จมากกว่าหลีกเลี่ยงความล้มเหลว
13. เองงานที่ทำถูกขัดจังหวะหรือถูกรบกวนพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ
14. ทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อบรรลุมาตรฐานของตนไม่มุ่งรางวัลหรือชื่อเสียง
15. คิดว่าทุกสิ่งจะสำเร็จด้วยความตั้งใจจริงและการทำงานจริงของตน

ไม่ใช่เกิดจากโอกาสและไม่เชื่อในสิ่งมหัศจรรย์

บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. มักผลัดวันประกันพรุ่ง
2. มักขาดระบบในการทำงาน
3. ชอบทำงานตามคำสั่งของผู้อื่น
4. ทำงานไม่ค่อยเสร็จตามกำหนด
5. ขาดความตั้งใจจริงในการทำงาน
6. มักไม่ตั้งความคาดหวังให้ผลสำเร็จจากการทำงาน
7. ทำงานจนเพียงพอเพื่อสำเร็จไม่สนคุณค่าของงาน
8. ชอบขอรับความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ หรือบุคคลอื่น
9. ขณะทำงานถ้าถูกรบกวนจะไม่สามารถทำงานต่อไป
10. เชื่อว่าบุญวาสนาจะทำให้งานที่ทำอยู่ประสบความสำเร็จได้
11. มุ่งหวังรางวัลหรือชื่อเสียงมากกว่าความสำเร็จของงาน
12. เมื่อประสบอุปสรรคมักหลีกเลี่ยงไม่กล้าเผชิญอุปสรรคเหล่านั้น

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542 : 140 - 142) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจ

ใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความบากบั่น พยายาม อดทนเพื่อจะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
2. ต้องการงานให้ดีที่สุด โดยเน้นถึงมาตรฐานที่ดีเลิศของความสำเร็จ
3. ชอบความท้าทายของงาน โดยมุ่งทำงานที่สำคัญให้ประสบความสำเร็จ
4. ชอบแสดงออกถึงความรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน
5. ชอบแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์
6. ทำงานอย่างมีหลักเกณฑ์เป็นขั้นตอน และมีการวางแผน
7. ชอบยกเหตุผลมาประกอบคำพูดอยู่เสมอ
8. อยากให้ผู้อื่นยกย่องว่าทำงานเก่ง

2.1.3.3 ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

เพราพรรณ เปลี้นนฏ (2542 : 326) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ เพราะเป็นสิ่งที่คอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพลัง คือ มีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉง มีความพยายาม ตั้งใจเรียน และมีความตั้งใจอย่างแรงกล้าที่จะทำกิจกรรมให้ได้รับความสำเร็จ จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นสิ่งที่มนุษย์พึงต้องมีเพื่อที่จะได้มีจุดมุ่งหมายในชีวิต มีความหวังที่จะมีมานะ พากเพียร เพื่อไปให้ถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงขับหรือสิ่งเร้าที่ทำให้บุคคลมีความมุ่งมั่นพยายามที่จะไปถึงเป้าหมายหรือลักษณะนิสัยในการที่เผชิญหน้าหรือถอยหนีในการแข่งขัน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำการที่ยาก ๆ ให้สำเร็จ หรือสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงก็น่าจะเป็นบุคคลที่มีความคิด มีความรู้สึก และมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมอันแสดงถึงความมานะพยายามที่จะศึกษาในให้สำเร็จในระดับที่สูงยิ่ง ๆ ขึ้นไป

2.1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

เครช (Krech. 1962 : 182) เห็นว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงได้เปรียบเป็นอย่างมาก เนื่องจากได้รับการสนับสนุนทางการเงินในด้านการศึกษาเล่าเรียน และบิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง มีแนวโน้มที่จะเสียสละเพื่อสนับสนุนทางการเงินเพื่อการศึกษาเล่าเรียนแก่บุตรของเขา ขณะที่บิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่า อาจจะไม่สามารถให้การสนับสนุนได้

สโตส นิยมจันทร์ (2541: 20) กล่าวว่า เด็กที่ประสบปัญหาส่วนใหญ่เป็นเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการดำรงชีวิต ขาดประสบการณ์ต่างๆ ที่จะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้เด็กเกิดปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ มากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูง

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อโอกาสในการเรียนรู้ของเด็ก ดังนั้นฐานะทางเศรษฐกิจก็น่าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสาขาวิชาที่เรียนและเลือกประกอบอาชีพด้วย

2.1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง

วันนา สงวนศรี (2549 : 54) กล่าวว่า อาชีพของผู้ปกครองเป็นส่วนสำคัญในการตัดสินใจและมีอิทธิพลสูงในการโน้มน้าวให้บุตรมีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพหรืออยากทำพฤติกรรมนั้น ๆ โดยเฉพาะครอบครัวในสังคมไทย บิดามารดาจะเป็นแบบอย่างให้แก่บุตร และมีอำนาจต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพ

2.1.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องบุคลิกภาพ

ความหมายของบุคลิกภาพ

เบอร์นาร์ด (Bernard.1970 : 110) ได้สรุปความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่าบุคลิกภาพเป็นภาพรวมทั้งหมดของลักษณะทางกายภาพ พฤติกรรม แนวโน้มการกระทำความสามารถซึ่งอยู่ภายในและที่แสดงออกให้เห็น

กู๊ด (Good.1973 : 417) กล่าวว่าบุคลิกภาพ เป็นภาพรวมของพฤติกรรมและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

เครซเมอร์ (Samuel. 1981 : 190 – 191 ; citing Kretschmer. 1921) เห็นว่าบุคลิกภาพของคนขึ้นอยู่กับรูปร่างลักษณะ จึงแบ่งบุคลิกภาพของคนตามรูปร่างหรือโครงสร้างทางสรีระวิทยา สอดคล้องกัน 3 ประเภทคือ

1. ประเภทที่มีรูปร่างอ้วนเตี้ย คอโต รูปร่างมีไขมันมาก พุงยื่น (Pygmy หรือ Endomorphy) คนประเภทนี้เป็นคนชอบแสวงหาความสบาย ไม่รีบร้อน ชอบสังคม สนุกสนาน รื่นเริง ใฝ่หาความสำเร็จ และกินจุ

2. ประเภทที่มีรูปร่างผอมสูง ตัวยาว แขนยาว อ่อนแอ (Ectomorphy) คนประเภทนี้มีลักษณะเคร่งขรึม เอาใจตัวเอง มีความเครียดทางอารมณ์อยู่เป็นนิจ ชอบสันโดษ ไม่เข้าสังคม

3. ประเภทที่มีรูปร่างสูงใหญ่ แข็งแรง เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ รูปร่างแข็งแรง ชอบออกกำลังกาย (Athletic หรือ Mesomorphy) คนประเภทนี้ชอบทำอะไรแปลก ๆ ชั่น ๆ ไม่ค่อยมีความทุกข์ร้อน ไม่เคยพูดถึงเรื่องความเป็นความตาย สนุกสนานอยู่เสมอ

ฟรีดแมน และโรสแมน (Friedman and Roseman. 1974 : 164) สรุปลักษณะของบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ไว้ดังนี้

บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคลิกภาพเร่งรีบชอบแข่งขันและก้าวร้าว ชอบทำงานให้ไต่ถามมาก ๆ ในเวลาน้อย ๆ มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะพยายามในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ทนไม่ได้ออกกำลังกายล่าช้า มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกโกรธและก้าวร้าวได้ง่าย

บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ผ่อนคลาย ไม่รีบร้อน และไม่ก้าวร้าว มีลักษณะอื่น ๆ คือ ชอบการพักผ่อนและดำเนินชีวิตแบบง่าย ๆ ไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ ในการทำงานและไม่ค่อยชอบทำงานในเวลาอันรีบด่วน

สรุปได้ว่า การแบ่งประเภทของบุคลิกภาพขึ้นอยู่กับว่ายึดเอาหลักการใดเป็นเกณฑ์ เช่นยึดเอาลักษณะทางกายภาพเป็นเกณฑ์ ก็เป็นคนอ้วน คนเตี้ย ถ้ายึดเอาลักษณะทางสังคมเป็นเกณฑ์ ก็เป็นผู้มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและกล้าแสดงออก บุคลิกภาพแบบเฉื่อยชาหรือเร่งรีบ

2.1.6.1 การวัดบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

ฟรีดแมน และโรสแมน (Friedman and Roseman.1974) กล่าวถึงแบบวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และ บี มี 3 แบบคือ

แบบวัดที่ 1 แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview : SI) ประกอบด้วยคำถาม 25 ข้อ เป็นการถามโดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้คน

ที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ ไม่สามารถทนได้ เช่น สถานการณ์ที่ทำให้โกรธ สถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการวัดการแสดงออกทางด้านกายภาพ

แบบวัดที่ 2 มาตราวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ของเฟรมมิงแฮม (Framingham Type A Scales : FTAS) เป็นแบบวัดรายงานตนเอง เช่นเดียวกับแบบที่ 1 ประกอบด้วยคำถาม 10 ข้อ วัดทางด้านความรู้สึกว่าเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็วและการรับรู้ว่ามีความกดดันในการทำงาน

แบบวัดที่ 3 แบบสำรวจการกระทำของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey : JAS) เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 20 ข้อ บุคคลที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้สูง เป็นคนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ โดยกลุ่มบุคคลนี้รายงานว่า มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ทำงานด้วยความรีบเร่ง ไม่ย่อท้อต่อความอ่อนล้าหรือการทำงานที่ประสบความล้มเหลว นอกจากนี้ยังรายงานว่าตนเองทำงานหนักและมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่า โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่

วิชัย เอียดบัว (2534 : 178 – 183) ได้ศึกษาลักษณะจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมทางวิชาการของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าครูที่ตระหนักถึงประโยชน์และความสำคัญของความรู้ การแสวงหาความรู้และนำความรู้ไปใช้นั้นเป็นบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

2.1.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

กิลลิส เอิลมวูดและฮอติน (Gillies, Dlmwood & Hawtin.1985) ได้ศึกษาความคาดหวังและความกลัวในอนาคตของเยาวชนอังกฤษ จำนวน 1,797 คน ที่มีอายุระหว่าง 11 – 16 ปี พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังด้านการสร้างความมั่นคงสมบูรณ์และความสุขในชีวิตแต่งงานในอนาคตเด่นชัด เด็กหญิงคาดหวังจะมีความสุขในชีวิตแต่งงานมากกว่าเด็กชาย เด็กชายคาดหวังในความมั่นคงสมบูรณ์มากกว่าเด็กหญิง ส่วนความกลัวด้านการว่างงานจะเพิ่มขึ้นตามอายุ

ดุษะค (Dusek.1980 : 110) ศึกษาพบว่า บิดา มารดาที่คาดหวังในตัวลูกอย่างเหมาะสมกับระดับความสามารถของลูก จะเป็นการกระตุ้นให้ลูกใช้ความพยายามมากขึ้นในการปฏิบัติตามที่บิดามารดาคาดหวัง และเกิดความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

ชีษณุกร พรภาณวิชัย (2540 : ออนไลน์) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น การรับรู้ การตีความ หรือการคาดการณ์ต่อเหตุการณ์ต่างๆที่ยังไม่เกิดขึ้นของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับตน โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนเองต้องการหรือคาดหวังเอาไว้

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองสรุปได้ว่า การคาดการณ์ต่อเหตุการณ์ต่างๆที่ยังไม่เกิดขึ้นของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับตน โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้น

ประเพณีปฏิบัติในสิ่งที่ตนเองต้องการหรือคาดหวังเอาไว้ ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนในโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) น่าจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียน

2.1.8 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

ซูลิกร โซติดี (2541 : 38) ได้กล่าวถึงความหมายของลักษณะทางกายภาพของการเรียนว่าหมายถึง บรรยากาศหรือสถานการณ์รอบตัวที่นักเรียนแต่ละคนได้รับจากโรงเรียน ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

สมพร สุทัศน์ีย์ (2544 : 134 – 136) ได้กล่าวถึงการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนไว้ว่า บรรยากาศในห้องเรียนไม่ร้อนอบอ้าว โปร่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก จัดโต๊ะเก้าอี้ให้เด็กนั่งสบาย ๆ เหมาะกับวัยและรูปร่างของเด็ก ทำให้เด็กรู้สึกมั่นคงปลอดภัยทั้งทางร่างกายและจิตใจ เช่น โต๊ะเรียนม้านั่งควรอยู่ในสภาพที่แข็งแรงทนทาน อาคารเรียนมั่นคงแข็งแรง อุปกรณ์เครื่องใช้ในห้องเรียน เช่น พัดลมติดเพดานอยู่ในสภาพที่แข็งแรง เครื่องใช้ไฟฟ้าอยู่ในสภาพดีปลอดภัย

ชนิกา จิงเจริญพานิชย์ (2546 : 33) กล่าวว่า บรรยากาศการเรียนการสอนที่ดีประกอบด้วย วิธีการสอนของครูที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสซักถาม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ตลอดจนการจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีในสถาบันจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน ตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน มีความกระตือรือร้น และมีทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาชีพที่ตนเองเรียน

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมของห้องเรียนหรือภายในโรงเรียนที่ดี ที่ถูกสุขลักษณะและน่ารื่นรมย์ เป็นสิ่งที่มีผลต่อความรู้สึกอยากเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าลักษณะทางกายภาพของการเรียน น่าจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

2.1.9 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ไรอัน (Ryans.1960 : 278 – 284) กล่าวว่าลักษณะของครูที่ดีอย่างหนึ่ง คือ การมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน เช่นมีความเข้าใจนักเรียน แสดงความเป็นเพื่อน ช่วยเหลือปัญหาส่วนตัว เช่นเดียวกับปัญหาการเรียน ยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำงานดี ยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของนักเรียนส่งเสริมและให้กำลังใจนักเรียน เป็นต้น

รอตแมน (Rothman. 1968 : 38 – 36) กล่าวว่า สิ่งที่ควรคำนึงถึงให้มากที่สุดในระบบการเรียนการสอน นั่นคือสัมพันธภาพที่ดีของครูผู้สอนกับนักเรียน ครูจะต้องยอมรับและเข้าใจ ให้ความสำคัญกับตนเอง ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักพัฒนาตนเอง

นพพงษ์ บุญจิตตราตุลย์ (2527 : 48 – 67) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้สอนไม่สร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้มิใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้น การพบปะซักถามนอกชั้นเรียน จะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น อย่าทำให้เกิดการเสียหน้า และควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง

สุรางค์ ไคว่ตระกูล (2545 : 437) กล่าวว่า การรับรู้ของครูที่มีต่อนักเรียนเป็นตัวแสดงบทบาทและลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ดังนี้

1. นักเรียนแต่ละคนเป็นปัจเจกบุคคลและทุกคนมีบุคลิกภาพที่เป็นของเขาเองซึ่งต่างกับคนอื่น
2. นักเรียนทุกคนมาโรงเรียนเพราะอยากเรียน ฉะนั้นครูที่ดีจะรู้จักทำความเข้าใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนไม่เบื่อหน่าย
3. ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจะต้องเป็นไปด้วยดี นักเรียนไว้วางใจครู และสามารถพูดกับครูได้อย่างเปิดเผย โดยไม่ต้องกลัวถูกลงโทษ
4. ครูและนักเรียนต้องมีความสัมพันธ์แบบประชาธิปไตย นักเรียนสามารถออกความเห็นหรือร่วมกับครูตั้งเกณฑ์ต่างๆ เพื่อใช้ในห้องเรียนได้
5. บรรยากาศของห้องเรียนที่ดีจะต้องเอื้อต่อการเรียนและเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุน ให้กำลังใจ นักเรียนแต่ละคนให้พัฒนาทั้งด้านความรู้และบุคลิกภาพ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปในลักษณะที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน อยากมาเรียน และตั้งใจเรียน ยิ่งถ้าความสัมพันธ์ยิ่งแน่นแฟ้นมากเพียงใด นิสิตก็จะมีแนวโน้มที่จะสนใจในการเรียนสูงขึ้นตามไปด้วย ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูน่าจะมีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

2.1.10 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

วิจิตร อวระกุล (2537 : 65 – 69) กล่าวว่าวิธีปฏิบัติให้เพื่อนรักใคร ควรปฏิบัติดังนี้

1. เปิดฉากทักทายติดต่อกัน
2. มีความจริงใจ
3. หลีกเลี่ยงการนินทาเพื่อน
4. อย่าขัดทอดความผิดให้เพื่อน
5. ยกย่องชมเชยเพื่อนในสิ่งที่สมควร

6. ให้ความร่วมมือในกิจการของเพื่อนด้วยความเต็มใจเสมอ
7. ให้เพื่อนได้รับทราบในเรื่องที่เขารับผิดชอบ หรือเกี่ยวข้อง
8. ฟังความเห็นของเพื่อน ๆ บ้าง
9. หลีกเลี่ยงการทำตัวเหนือเพื่อน
10. ทำตนให้เสมอต้นเสมอปลาย
11. ใจกว้างและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนฝูง
12. ออกไปพบปะสังสรรค์กับเพื่อนบ้างตามสมควร
13. ให้ความเห็นอกเห็นใจช่วยเหลือเพื่อนในยามทุกข์ร้อน

ณรงค์ เส็งประชา (2538 : 166) ให้แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนไว้ว่า กลุ่มเพื่อนจะช่วย
ให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่อาจไม่ได้รับจากครอบครัว หรือผู้ใหญ่ เช่น เพศศึกษา ความเสมอภาค
ความเป็นผู้นำในกลุ่มเพื่อน เด็กจะเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น เด็กจะเลือกคบเพื่อนที่ถูกต้องและอาจ
นำเอาพฤติกรรมต่าง ๆ ของเพื่อนมาใช้เป็นแนวปฏิบัติของตนเอง

กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้สมาชิกได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ยึดมั่นในประเพณีน้อยลง สร้างค่านิยมและความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้น
2. สอนให้รู้จักแบบแผนของการอยู่ร่วมกันในสังคมมากขึ้น เช่น การปฏิบัติตาม
กฎเกณฑ์ของกลุ่มในการเล่นกีฬาหรือทำงานร่วมกัน
3. สอนให้มีประสบการณ์เกี่ยวกับความเสมอภาคเท่าเทียมกัน
4. ส่งเสริมการพัฒนานุคลิกภาพของเด็ก เช่น ความเป็นตัวของตัวเอง แบบของ
อารมณ์ เอกลักษณ์เฉพาะของตนเอง ความคิดเห็นของตนเอง ฯลฯ
5. สอนให้มีประสบการณ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์กันเป็นส่วนตัวมากกว่าการใช้
อำนาจ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สรุปได้ว่า การที่นักเรียนกับ
เพื่อนมีความสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว
ยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน จะมีผลต่อทัศนคติทางบวกต่อการเรียนของนักเรียน ดังนั้น
ผู้วิจัยคาดว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน น่าจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็น
เลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

งานวิจัยในต่างประเทศ

ทีฮาน (วิชัย เอียดบัว.2534 : 42; อ้างอิงจาก Teahan.1958) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดี และการมุ่งสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการของนักเรียนชายระดับมัธยมของสหรัฐอเมริกา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน ปรากฏว่านักเรียนที่พฤติกรรมมุ่งสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการสูง เป็นบุคคลที่มีทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) สูงและมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงด้วย

แบนดูราและคณะ (พัฒนา พลอยประไพ.2539 : 75 ; อ้างอิงจาก Bandura.1974) ได้ทดลองโดยจัดกลุ่มผู้เรียนให้กลุ่มที่ 1 ตั้งเป้าหมายระยะยาว, กลุ่มที่ 2 ตั้งเป้าหมายระยะสั้น และกลุ่มที่ 3 ไม่ได้ตั้งเป้าหมาย จากการทดลองปรากฏว่า ผู้เรียนในกลุ่มที่ตั้งเป้าหมายระยะสั้นจะมีแรงจูงใจในการเรียน และสนใจเรียนสูงกว่า และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าทุกกลุ่ม

ไควเวอร์และไวนด์เนอร์ (Klewer and Weidner. 1987 : 204) ได้ศึกษาเรื่องลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และระดับความมุ่งหวัง โดยศึกษาจากการตั้งเป้าหมายของความสำเร็จของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชาย จำนวน 32 คน และเด็กหญิงจำนวน 41 คน มีอายุระหว่าง 9 – 12 ปี โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นเด็กที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ผลการวิจัยพบว่าเด็กทั้งสองกลุ่มได้ตั้งเป้าหมายความสำเร็จแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการกระทำพฤติกรรม เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า

คอยโว (สุกัญญา แยมยัม.2540 : 20 ; อ้างอิงจาก Koivo.1980) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยทางการเรียนและทัศนคติต่อการเรียน ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีนิสัยทางการเรียนและทัศนคติต่อการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

นิโคลัส (Nicholus.1997 : A) ได้ศึกษาถึงบรรยากาศในการเรียนและความมีวินัยในการเรียนของนักเรียนที่ส่งเสริมกระบวนการในการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมความสามารถในการสอนของครูและเจตคติต่อการเรียน ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น

เดอคอสเตอร์ (ชมนุช บุญสิทธิ์.2541 : 28 ; อ้างอิงจาก Decoster. 1981. *Management Accounting : a Decision Emphasis.*) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียน

มัธยม พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในการสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

แมคเดอมอต และคณะ (McDemott & Ohters. 2001 : 201) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนอเมริกัน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอายุ 6 – 17 ปี จำนวน 1,268 คน ผลการวิจัย พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความแตกต่างของเพศ อายุ เชื้อชาติ ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

บุล (Bull. 1993: 54) ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับเกรด 8 โดยใช้การเรียนแก้ปัญหา 4 ขั้นตอน โดยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองเป็นครู จำนวน 5 คน และนักเรียนเกรด 8 จำนวน 274 คน และกลุ่มควบคุม คือ ครูจำนวน 4 คน และนักเรียนเกรด 8 จำนวน 237 คน กลุ่มทดลองครูจะสอนโดยใช้ชุดการเรียน “Magic Math” โดยสังเกตการณ์สอนของครูในชั้นเรียน ส่วนกลุ่มทดลองจะสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนจากชุดการเรียน “Magic Math” มีความสามารถมากกว่านักเรียนที่เรียนตามปกติ

รัชเชล (จำรูณ เทียมธรรม. 2546: 53 ; อ้างอิงจาก Russell. 1969) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกรด 9 โดยใช้แบบทดสอบ CAT (Californa Achievement Test) เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์ ภาษา การอ่าน และทำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

यी (อริสรา จารุรัตน์. 2547 : 72 ; อ้างอิงจาก Yee. 1971) ได้กล่าวว่า โรงเรียนเป็นองค์ประกอบทางสังคมอย่างหนึ่ง เมื่อเป็นองค์ประกอบทางสังคมก็เป็นระบบปฏิสัมพันธ์ของคนในองค์การนั้น นั่นคือ ในโรงเรียนจะมีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับตัวแทนอื่น ๆ โดยเฉพาะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนนั้นมีอิทธิพลมาก ถ้ามีปฏิสัมพันธ์ในทางบวกก็จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ และการปรับตัวที่ดี แต่ถ้ามีการปฏิสัมพันธ์ในทางลบก็จะทำให้นักเรียนเกิดความคับข้องใจ วิตกกังวลปรับตัวไม่ได้

เดอคอสเตอร์ (ชมพูนุช บุญสิทธิ์. 2541 : 28 ; อ้างอิงมาจาก Docoter.1981) ได้ศึกษาสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในการสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเพื่อนที่มีสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

งานวิจัยในประเทศ

สิริพร ดาวัน (2540 : 89 – 91) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6

โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี จำนวน 1,238 คน ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิดต่อการเรียน บรรยากาศการเรียนการสอน บรรยากาศในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยปัจจัยเหล่านี้ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนได้ร้อยละ 46.54

สุกัญญา แยมยิ้ม (2541 : 65 – 66) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 – 3 จำนวน 359 คน ผลการวิจัยพบว่า บุคลิกภาพ ทักษะคิดต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน สัมพันธภาพระหว่างเพื่อน มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับความตั้งใจเรียน ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยเหล่านี้ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความตั้งใจเรียนของนักเรียนได้ร้อยละ 66.30

สุภาณี ปิยะอนันต์ (จำรูณ เทียมธรรม. 2546 : 56; อ้างอิงจาก สุภาณี ปิยะอนันต์. 2539) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครูและบรรยากาศในห้องเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพการสอนของครูและบรรยากาศในห้องเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .43195

สุภาภรณ์ ศศิติดลธรรม (2543 : 82) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความอดสาหะในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,115 คน ผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อการเรียน บรรยากาศในครอบครัว สิ่งแวดล้อมที่โรงเรียน การรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความอดสาหะในการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามลำดับ โดยปัจจัยเหล่านี้ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความอดสาหะในการเรียนของนักเรียนได้ร้อยละ 54.00

กิงกาญจน์ ปานทอง (2542 : 84) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) คณะวิทยาศาสตร์การจัการ โปรแกรมวิชานิตศาสตร สสถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 328 คน ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน การใช้เวลาเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน บรรยากาศการเรียนการสอน รายได้ เพศ ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรดังกล่าวเหล่านี้ ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนพฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษาได้ร้อยละ 52.46

ชุตินัน ศรีแก้ว (2546 : 75 – 80) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน บุคลิกภาพ ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นิสัยทางการเรียน และความคาดหวังของผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรดังกล่าวเหล่านี้ ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ได้ร้อยละ 57.50

พิทักษ์ วงแหวน (2546 : 95 – 97) ได้ศึกษาปัจจัยพระระดับที่ส่งผลถึงพฤติกรรมใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 824 คน ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรอิสระระดับนักเรียน ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต ความเชื่ออำนาจในตน เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมใฝ่เรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมใฝ่เรียนของนักเรียนมากที่สุด คือ การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมใฝ่เรียนของนักเรียนน้อยที่สุด คือ ลักษณะมุ่งอนาคตตัวแปรอิสระระดับนักเรียน ที่ส่งผลทางบวกต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนของนักเรียน มี 2 ตัวแปร ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน และการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง

จำรูญ เทียนธรรม (2546 : 80) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า ความสำคัญของปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียน ความเชื่อในอำนาจตน ความคาดหวังของนักเรียนต่ออนาคต ความคาดหวังของผู้ปกครอง และการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู ส่งผลทางบวกต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรดังกล่าวเหล่านี้ ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ร้อยละ 29.3

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : 116 – 117) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

ปราณี พรรณนิเชียร (2544 : 76 – 78) ได้กล่าวว่า การที่จะทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติตนกับเพื่อนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันควรปฏิบัติดังนี้

1. แสดงกริยายิ้มแย้มแจ่มใส เพราะรอยยิ้มเป็นการแสดงออกซึ่งความรัก ที่มีความหมายมากที่สุดแต่ลงทุนน้อยที่สุด
2. แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น เช่น การทักทาย การไต่ถามทุกข์สุข
3. ตั้งใจฟังบุคคลอื่นพูด หากท่านกำลังทำงาน เมื่อมีบุคคลอื่นมาสนทนาด้วยก็ควรจะเก็บงานที่ทำเอาไว้ชั่วคราวก่อน อย่าทำงานไปด้วยสนทนาไปด้วย เพราะเป็นกริยาที่ไม่เหมาะสมอันแสดงถึงการไม่ให้ความสนใจบุคคลนั้น
4. แสดงกริยารับฟังข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะของบุคคลอื่น
5. ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่าจ้องจับผิดบุคคลอื่น จะทำให้เกิดความหวาดระแวงซึ่งกันและกัน หากบุคคลอื่นทำอะไรก็ให้มองในแง่ดีไว้ก่อน อย่าคอยจ้องแต่จะนินทา
6. แสดงความเกรงใจต่อบุคคลอื่น เนื่องจากความสนิทสนมเกินไป อาจทำให้ไม่เกิดความเกรงใจกัน
7. รู้จักระงับอารมณ์ในการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น ๆ นั้นอาจมีสิ่งทำให้เกิดไม่พอใจขึ้นได้ ดังนั้นหากเราเกิดอารมณ์ก็ควรระงับเอาไว้บ้าง เพราะการเป็นคนเจ้าอารมณ์ ไม่ได้ก่อให้เกิดอะไรขึ้นเลย นอกจากจะทำลายความสัมพันธ์ที่เคยมีมาก่อน
8. วางตัวอยู่ในฐานะที่เหมาะสม ไม่แสดงกริยาอาการโอ้อวด ยกตนข่มท่านไม่ว่าบุคคลใดก็ตามไม่มีใครชื่นชมคนที่ข่มให้เขาต่ำลง
9. รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผลของผู้อื่น ด้วยการแสดงใบหน้าที่ปกติ น้ำเสียงเรียบดังชัดเจน มองสบสายตาเพื่อน เพื่อแสดงให้เห็นความจริงใจที่ต้องการให้เพื่อนทราบความรู้สึกที่แท้จริง
10. จดจำข้อมูลเล็ก ๆ ของเพื่อนไว้ แสดงความเอาใจใส่ ความสนใจเพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ แสดงความห่วงใยเมื่อเพื่อนมีความทุกข์

สรุปจากงานวิจัยดังกล่าว กระบวนการต่าง ๆ ในการเรียนรู้ ต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ มาเกี่ยวข้องมากมาย เช่น การตั้งเป้าหมายของความสำเร็จ นิสัยทางการเรียน ทักษะคติต่อการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ ความคาดหวังของผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอนสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ความสามารถในการสอนของครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเป็นต้น ฉะนั้นการจัดกระทำปัจจัยต่าง ๆ ให้เหมาะสมจึงต้องอาศัยการวิจัยเพื่อหาตัวแปรที่เหมาะสมกับสิ่งที่เราต้องการศึกษา เพื่อนำผลมาสู่การปฏิบัติให้เกิดประโยชน์

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ประวัติความเป็นมา

โรงเรียนวัดราชบพิธได้ถือกำเนิดขึ้นมาจากโรงเรียนสอนภาษาไทยในยุคต้นของการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนของไทย ในแผ่นดินของล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ 5 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ปิยะภษัตริย์แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ โดยในกาลครั้งนั้น พระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพระอรุณนิภาคุณากร เมื่อครั้งยังดำรงตำแหน่งสมเด็จพระพุทธาจารย์ เจ้าอาวาสวัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม ได้ทรงทำความตกลงกับกรมศึกษาธิการ แต่ครั้งสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ทรงดำรงตำแหน่งอธิบดี จัดตั้งโรงเรียนวัดราชบพิธขึ้นเมื่อ ปีระกา สัปตศก จุลศักราช 1247 ตรงกับ รัตนโกสินทร์ศก 104 หรือปี พุทธศักราช 2428 ดังปรากฏหลักฐานรายชื่อโรงเรียนวัดราชบพิธ อยู่ในหนังสือราชกิจจานุเบกษา เล่ม 1 หน้า 139 พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพระอรุณนิภาคุณากร

เมื่อครั้งแรกตั้งโรงเรียนนั้น พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพระอรุณนิภาคุณากร ได้ทรงอนุญาตให้ชั้นบนของตึกศาลาการเปรียญ ข้างสระน้ำด้านถนนเฟื่องนครซึ่งใช้เป็น "ภัณฑาคาร" สำหรับเก็บรักษาอาวุธวัตถุของสงฆ์ เป็นสถานที่เล่าเรียนโดยมิต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด ในครั้งนั้นโรงเรียนวัดราชบพิธมีนักเรียนทั้งสิ้น 53 คน มีครู 2 คน มีนายท้วม เป็นครูใหญ่คนแรก มีชั้นเรียนเพียงชั้นเดียว คือ ชั้นประโยคหนึ่ง รว พ.ศ. 2431 ในสมัยที่ นายพยอม เป็นครูใหญ่ ผู้คนในละแวกใกล้เคียงนิยมส่งบุตรมาเข้าเรียนมากขึ้น ทำให้สถานที่เล่าเรียนคับแคบ พระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้า พระอรุณนิภาคุณากร พระผู้ก่อกำเนิดโรงเรียนวัดราชบพิธ จึงได้ทรงให้ย้ายไปทำการสอนที่ชั้นล่างของตำหนักที่ประทับของพระองค์ แต่กระนั้นก็ตาม ผู้คนก็ยังนิยมส่งบุตรมาเข้าเรียนจนสถานที่ชั้นล่างของตำหนักนั้นไม่เพียงพออีก พระองค์จึงทรงประทานศาลารายรอบบริเวณให้ใช้เป็นห้องเรียนอีก 3 หลัง ในยุคนีโรงเรียนวัดราชบพิธมีเพียงชั้นประถม 1 - 4 เท่านั้น มีนักเรียนประมาณ 100 คน และ หลวงชำนาญอุบลสาส์น (รอดรักตะประจิตร์) เป็นครูใหญ่ ในสมัยพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชินวราวุธศิริวัฒน สมเด็จพระสังฆราชเจ้า ทรงเป็นเจ้าอาวาสวัดราชบพิธสถิตมหาสีมารามสืบต่อมา พระองค์ได้ทรงประทาน ศาลารายหลังที่อยู่ด้านถนนเฟื่องนคร ให้ใช้เป็นสถานที่เรียนอีก 1 หลัง ด้วยทรงเล็งเห็นความอึดอัดของสถานที่เรียนโรงเรียนจึงได้ใช้ศาลารายทั้ง 4 หลัง กับชั้นล่างของตำหนักเป็นที่เรียน อย่างไรก็ตามโรงเรียนวัดราชบพิธก็ได้เจริญโดยลำดับ จนกระทั่ง พ.ศ. 2457 สถานที่เรียนก็ไม่เพียงพอ ราชบุรุษกวย ป.ป. ครูใหญ่ในขณะนั้น ได้ทูลขอชั้นบนของตำหนัก ซึ่งมีพระสงฆ์อาศัยอยู่เป็นที่เรียน สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงชินวราวุธศิริวัฒนก็ได้มีพระเมตตาทรงโปรดประทานให้ตามประสงค์ ในพ.ศ. 2478 สมเด็จพระสังฆราชเจ้าก็ได้ทรงประทานทูลส่วนพระองค์สร้างตึกสัมฤทธิวิทยาการให้เป็นที่เล่าเรียนอีก 1 หลัง ด้วยเหตุนี้จึงได้มีการยกฐานะโรงเรียนเดิมให้เป็นมัธยมตอนต้น

โรงเรียนวัดราชบพิธจึงเปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนมัธยมวัดราชบพิธ" ในเวลานั้นมีเพียงชั้นมัธยม 1 - 3 ส่วนประถม 1 - 3 ที่มีอยู่เดิมก็ย้ายไปอยู่โรงเรียนประถมวัดสุทัศน์แทน จนกระทั่งปี พ.ศ. 2467 จึงได้เริ่มเปิดชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย ในสมัยที่ขุนกิตติเวทย์เป็นครูใหญ่ ปีพ.ศ. 2469 อันเป็นปีที่โรงเรียนแห่งนี้มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีนักเรียนถึง 401 คน

ปี พ.ศ. 2478 ขุนชำนาญอนุสาสน์ (เส่ง เลหาหะจินดา) ครูใหญ่ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการได้ไปเฝ้าพระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหลวงชินวราลงกรณ สมเด็จพระสังฆราชเจ้า ผู้ทรงอุปการะโรงเรียนพุทธศาสนิกสถานที่เราเรียนเพื่อจะขยายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - 8 แผนกวิทยาศาสตร์ พระองค์ก็ได้ทรงพระเมตตาประทานทุนสร้างตึกสัมฤทธิวิทยาการให้ และส่งยุบโรงเรียนมัธยมศึกษาวัดมหรณพารามรวมกับโรงเรียนนี้เมื่อปี พ.ศ. 2480

วันที่ 5 เมษายน 2532 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ทรงวางศิลาฤกษ์อาคารโรงเรียนวัดราชบพิธแห่งใหม่ ณ สวนเจ้าเชตุ โดยได้รับงบประมาณการก่อสร้างโรงเรียนจากกรมสามัญศึกษา 39,560,000 บาท เพื่อดำเนินการก่อสร้างโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบคอมเพล็กซ์แห่งแรกของประเทศไทย พร้อมทั้งอาคารพลศึกษาและสระว่ายน้ำในวงเงิน 117 ล้านบาท การก่อสร้างได้ดำเนินไปจนกระทั่งสามารถย้ายนักเรียนเข้าไปเรียนยังสถานที่เรียนแห่งใหม่ เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2533 เป็นต้นมา

สภาพปัจจุบัน

โรงเรียนวัดราชบพิธ ตั้งอยู่ ณ เลขที่ 3 ถนนสนามไชย แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10200 ในพื้นที่ 9 ไร่ 1 งาน 46 ตารางวา ประกอบด้วย

อาคารเรียนถาวร 6 หลัง

ครู - อาจารย์ 120 คน

วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี 2 คน ปริญญาตรี 90 คน ปริญญาโท 28 คน

นักการภารโรง 13 คน พนักงานขับรถ 3 คน ยาม 4 คน

เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6

กำหนดแผนการจัดชั้นเรียน 10 : 10 : 10 : 10 : 10 : 10 จำนวนห้องเรียน 60 ห้อง มีการจัดสภาพการเรียนการสอน ดังนี้

1. โรงเรียนวัดราชบพิธ (ณ สวนเจ้าเชตุ) จัดการเรียนการสอน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2. โรงเรียนวัดราชบพิธ (ในบริเวณวัดราชบพิธ) จัดการเรียนการสอน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนตามนโยบายปฏิรูปการศึกษาและเร่งรัดในด้านวิชาการ จนทำให้นักเรียนสามารถศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้โรงเรียนยังได้รับความร่วมมือสนับสนุนช่วยเหลือในด้านอุปกรณ์การศึกษา และกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนเป็นอย่างดีจากวัดราชบพิธ ราชบพิธสมาคม สมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนวัดราชบพิธ

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชบพิธ

นายสุรพล การบุญ

พระประจำโรงเรียน

พระพุทธปฏิมา วาสนัญฐารสม์ มีความหมายว่า "พระพุทธผู้มีบุญองค์ที่ 18" เป็นปางชนะมาร เป็นพระพุทธรูปประจำโรงเรียน สมเด็จพระสังฆราช (วาสนมหาเถรโปรดให้สร้างขึ้นจำนวน 18 องค์ ประทานให้แก่หน่วยงานและสถานที่ในพระอุปถัมภ์ พระพุทธปฏิมา วาสนัญฐารสม์ ได้อันเชิญมา วันที่ 22 มิถุนายน 2533 ปัจจุบันประดิษฐาน ณ ห้องจริยธรรม อาคารวาสนะประทานวิทยาลัยที่ 1 ชั้น 4

วิสัยทัศน์

เป็นองค์กรชั้นนำในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา มุ่งเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ คุณธรรม จริยธรรม ส่งเสริมค่านิยมความเป็นไทยและพัฒนาให้ก้าวไกล ทางด้านเทคโนโลยีโดยทุกองค์กรมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

พันธกิจ

1. พัฒนาระบบบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างมีประสิทธิภาพ
2. พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา โดยพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและมีค่านิยมความเป็นไทย ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
4. พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถทางเทคโนโลยี โดยมีสื่อนวัตกรรมอย่างเพียงพอ
5. ให้ทุกองค์กรมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยมีโรงเรียนเป็นฐานในการบริหารจัดการ

เป้าประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามศักยภาพ มีทักษะ การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย มีคุณธรรม จริยธรรม ดำรงความเป็นไทยอยู่ในสังคมโลกได้อย่างมีความสุข เป็นที่พึงพอใจของผู้ปกครองและชุมชน

ทิศทางและเป้าหมายของการจัดการศึกษา

โรงเรียนวัดราชบพิธมีทิศทางและเป้าหมายในการจัดการศึกษา ดังนี้

1. ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ได้แก่ ครูอาจารย์ นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

2. จัดการศึกษาโดยยึดหลัก “ผู้เรียนสำคัญที่สุด” ให้โอกาสผู้เรียนได้เรียนตามความถนัด ความสนใจ และได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพให้มากที่สุด

3. จัดการศึกษาให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะเกี่ยวกับ

3.1 วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยีและภาษาอังกฤษ

3.2 ภาษาไทย ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย

3.3 ความสัมพันธ์ทางสังคม ประวัติศาสตร์ การเมือง การปกครอง ตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

3.4 การจัดการ การประกอบอาชีพและการดำรงอาชีพ

4. จัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนการสอน ตลอดจนจัดสร้างและพัฒนา แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่สมบูรณ์และทันสมัยในอันที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนายิ่งขึ้น

5. สนับสนุนให้มีการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ

6. จัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

ตราประจำโรงเรียน

ฉัตร 5 ชั้น เป็นเครื่องประกอบอิสริยยศสมณศักดิ์ในพระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหลวงชินวราลงกรณ สมเด็จพระสังฆราชเจ้า อัคร ร.บ. ล้อมด้วยวงกลม เป็นอักษรย่อของโรงเรียนวัดราชบพิธ มีความหมายเพื่อเป็นเครื่องแสดงว่าโรงเรียนวัดราชบพิธเป็นโรงเรียนในพระอุปถัมภ์ของเจ้าอาวาสและของวัดราชบพิธตั้งแต่แรกเริ่มก่อตั้งมาจนถึงปัจจุบัน

คติพจน์ของโรงเรียน

สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงชินวราลงกรณ ได้ทรงประทานคติพจน์ว่า วิริเยน ทุกขมจฺเจติ คนล่วงทุกข์เสียได้ด้วยความเพียร เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2477

สีประจำโรงเรียน

สีขาวเหลือง ขาวหมายถึงความบริสุทธิ์เป็นเครื่องหมายทางพระพุทธศาสนา การใช้สีขาวเป็นส่วนหนึ่งของธงโรงเรียน เพราะโรงเรียนนี้ถือกำเนิดมาจากวัดและตั้งอยู่ในบริเวณวัด คืออาศัยबारมีของพระศาสนาเป็นที่ตั้ง เมื่อเห็นธงจึงทำให้รำลึกถึงประวัติดังกล่าว ส่วนสีเหลืองเป็นสีที่คนไทยรู้ดีที่สุดว่าเป็นสีของพระสงฆ์โรงเรียนนี้อยู่ในความอุปการะของยอดแห่งสงฆ์กล่าวคือสมเด็จพระสังฆราชเจ้า พระองค์ท่านทรงเอาใจใส่ดูแล และทรงทำการทุกอย่างเพื่อความเจริญของโรงเรียนนี้ ข้ายังทรงประทานคาถาซึ่งเป็นหัวใจของโรงเรียนไว้คือ "วิริเยน ทุกขมจฺเจติ" นับว่าทรงมีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียนนี้มากมาย สีเหลืองจึงเป็นสีสำหรับพระองค์ท่าน และทำให้ระลึกถึงพระคุณของพระองค์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

โรงเรียนวัดราชบพิตร ได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนวัดราชบพิตรไว้

4 ประการ ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ดำรงไว้ซึ่งเกียรติภูมิของโรงเรียน มีระเบียบวินัยและมีความรับผิดชอบ
2. เป็นผู้ใฝ่รู้ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะในการแก้ปัญหา สร้างสิ่งที่ดีงามและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม
3. เป็นผู้มีความสุขกายแข็งแรง มีน้ำใจนักกีฬา มนุษยสัมพันธ์ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและมีประสิทธิภาพ
4. เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ มีสัมมาคารวะ อ่อนน้อม ถ่อมตนและกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ

ต้นไม้ประจำโรงเรียน

ต้นประดู่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ จำนวน 151 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร แบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ ระดับชั้นเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ฐานะทางเศรษฐกิจ และอาชีพผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์)

วิธีการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจ และอาชีพของผู้ปกครอง

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย **√** ลงใน **o** หรือเติมข้อความลงไปในช่วงว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

1. อายุ.....ปี
2. ระดับชั้นเรียน
() มัธยมศึกษาปีที่ 1 () มัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เกรตเฉลี่ยสะสม.....
4. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้.....บาท / เดือน
(รายได้ของบิดามารดาารวมกันหรือรายได้ของผู้ปกครองนักเรียน)
5. อาชีพของผู้ปกครอง.....

ตอนที่ 2 แบบสำรวจบุคลิกภาพมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเอและแบบบี ของอัจจวรา วงศ์วัฒนางคกุล (2537) และนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

2.3 สร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย ไม่จริงเลย

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย **√** ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้งบางคราวก็ไม่ตรง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	นักเรียนสามารถทำงานที่รับผิดชอบให้เสร็จก่อนเวลาที่กำหนดเสมอ					
00	เมื่อมีปัญหาในการเรียน นักเรียนจะพยายามแก้ปัญหาให้ได้					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน

จริง ให้ 4 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 2 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด ให้ 1 คะแนน

จริง ให้ 2 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 4 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์. (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

ผู้ที่ได้คะแนน 80 – 41 มีบุคลิกภาพแบบเอ

ผู้ที่ได้คะแนน 16 – 40 มีบุคลิกภาพแบบบี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ อติเทพ ศรีสุอารักษ์

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 ลักษณะของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย ไม่จริงเลย

ตัวอย่างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนในเรื่องการเรียนและเรื่องทั่วไป ของให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าวว่าเป็นจริงตรงกับการกระทำของนักเรียนเพียงใดโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนพอสมควร
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อย
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้นเพื่อให้สอบได้คะแนนดีขึ้นเรื่อย ๆ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด	ให้ 5 คะแนน
จริง	ให้ 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริง	ให้ 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์. (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน น้อย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความคาดหวังของผู้ปกครองเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองของ เนตรชนก พุ่มพวง.(2546)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และ 4.2 ลักษณะของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย ไม่จริงเลย

ตัวอย่างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามตามความคาดหวังของผู้ปกครองของนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าวเป็นจริงตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนักเรียนเพียงใด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนักเรียนดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนักเรียนพอสมควร
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนักเรียนน้อย
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนทำการบ้านให้เสร็จตามกำหนด					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด	ให้ 5 คะแนน
จริง	ให้ 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริง	ให้ 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์. (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง ผู้ปกครองมีความคาดหวังปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง ผู้ปกครองมีความคาดหวังน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนของวันนา สงวนศรี (2549)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2 ลักษณะของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย **P** ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	<u>สถานที่เรียน</u> ห้องเรียนมีมลพิษ เช่น กลิ่นท่อไอเสีย กลิ่นขยะ					
00	ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทดี					
0	<u>สื่อและอุปกรณ์การเรียน</u> อุปกรณ์ก็พามีความสมบูรณ์ใช้งานได้					
00	อุปกรณ์ก็พามีน้อยเกินไป					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 - 5.00 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 - 3.66

หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 2.33

หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ของอรทิพา ส่องศิริ.(2537)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย ไม่จริงเลย

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้งบางคราวก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	นักเรียนแสดงความเคารพครูทั้งในห้องเรียนและที่อื่น ๆ					
00	ครูรับฟังเหตุผลของนักเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน

จริง	ให้ 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริง	ให้ 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์. (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนอยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนอยู่ในระดับดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนอยู่ในระดับไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนของ อรทิพาส่องสิริ.(2537)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย ไม่จริงเลย

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้งบางคราวก็ไม่ตรง
- จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	นักเรียนเป็นคนที่เป็นห่วง					
00	เพื่อนอยากไปไหนมาไหนกับนักเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังต่อไปนี้

- จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน
- จริง ให้ 4 คะแนน
- จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน
- จริงน้อย ให้ 2 คะแนน
- จริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังต่อไปนี้

- จริงที่สุด ให้ 1 คะแนน
- จริง ให้ 2 คะแนน
- จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน
- จริงน้อย ให้ 4 คะแนน
- จริงน้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์. (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอยู่ในระดับดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอยู่ในระดับไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

8.1 ผู้วิจัยศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของพรทิพย์ เจนจริยานนท์. (2542).

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะมุงอนาคตให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะตามแนวคิดที่ได้จาก ข้อ 8.1 และ 8.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย ไม่จริงเลย

ตัวอย่างแบบสอบถามทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้งบางคราวก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	โครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) มีประโยชน์ต่อข้าพเจ้าอย่างมาก					
00	ข้าพเจ้าเพื่อการเรียนโครงการนักเรียน เป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)					
000	ข้าพเจ้ามักจะหาโอกาสออกนอกห้อง ในขณะที่เรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน

จริง ให้ 4 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 2 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังต่อไปนี้

จริงที่สุด ให้ 1 คะแนน

จริง ให้ 2 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 4 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์. (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการ นักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง นักเรียนมีทัศนคติปานกลางต่อโครงการ นักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง นักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อโครงการนักเรียน เป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถามโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์วรินทร์ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสงและผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะและภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยมี 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) โรงเรียนวัดราชบพิตร ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % ของกลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test เลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.477–9.280

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 17 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.702 – 10.333

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง จำนวน 18 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 4.183 – 8.919

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน จำนวน 19 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 3.088 – 10.851

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จำนวน 17 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.031 – 8.088

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 17 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.137 – 13.758

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) จำนวน 28 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.071 – 13.162

2.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ที่คัดเลือกมาแล้วในข้อ 2.1 โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ดังนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มี 16 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9130

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มี 17 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9491

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง มี 18 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9529

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน มี 19 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9635

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มี 17 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9412

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มี 17 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9558

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) มี 28 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9658

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินงานเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังโรงเรียนวัดราชบพิตรเพื่อขออนุญาต และเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิตร กรุงเทพมหานคร ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในระหว่างวันที่ 1 – 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 จำนวน 151 ฉบับ โดยพบกับอาจารย์ทรงวิทย์ สุวรรณธาดา ประธานโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ –

วิทยาศาสตร์) เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์แล้วขอความร่วมมือ และทำการเก็บข้อมูลและได้รับแบบสอบถามคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คือตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าแบบสอบถามสมบูรณ์ทุกฉบับ จึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย , ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test
 - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้วิเคราะห์สมมติฐาน
 - 3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ใช้ในการศึกษา ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
 - 3.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ใน t-Distribution
df	แทน	ระดับชั้นความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Squares)
$\hat{Y}$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่สนใจซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่สนใจซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปแบบของคะแนนดิบ
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานการพยากรณ์
X_1	แทน	อายุ
X_2	แทน	ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 1
X_3	แทน	ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 2
X_4	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_5	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจ
X_6	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
X_7	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย
X_8	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : พนักงานบริษัทเอกชน

X_9	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้างทั่วไป
X_{10}	แทน	บุคลิกภาพ
X_{11}	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_{12}	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครอง
X_{13}	แทน	ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน
X_{14}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X_{15}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
Y	แทน	ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์)

การนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและ อาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัย ได้แก่ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม ฐานะทางเศรษฐกิจ บุคลิกภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิศ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้น และอาชีพของผู้ปกครอง ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียนโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิศ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้น และ อาชีพของผู้ปกครอง

ปัจจัย	ระดับของปัจจัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 1	73	48.34
	มัธยมศึกษาปีที่ 2	78	51.66
	รวม	151	100.00
อาชีพของผู้ปกครอง	รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	49	32.45
	ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	56	37.09
	พนักงานบริษัทเอกชน	23	15.23
	รับจ้างทั่วไป	23	15.23
	รวม	151	100.00

จากตาราง 1 พบว่านักเรียนโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ(คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิศ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 151 คน เมื่อจำแนกตามระดับชั้นพบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 51.66 รองลงมาเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 48.34 จำแนกตาม อาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองประกอบอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขายคิด เป็นร้อยละ 37.09 รองลงมา ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 32.45 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 15.23 และผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 15.23

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัย ได้แก่ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม ฐานะทางเศรษฐกิจ บุคลิกภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านปัจจัย ได้แก่ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม ฐานะทางเศรษฐกิจ บุคลิกภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

ปัจจัยที่ศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
อายุ	13.21	.69	วัยรุ่น
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.10	.39	สูง
ฐานะทางเศรษฐกิจ	51,643.05	62,635.81	สูง
บุคลิกภาพ	3.52	.39	แบบเอ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.97	.44	มาก
ความคาดหวังของผู้ปกครอง	4.51	.43	มาก
ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน	3.64	.49	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	3.84	.53	ดี
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.84	.47	ดี
ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ	4.10	.39	ทางบวก

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีอายุเฉลี่ย 13.21 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีบุคลิกภาพแบบเอ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก ผู้ปกครองมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนอยู่ในระดับดีพอใช้ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูอยู่ในระดับดี สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอยู่ในระดับดี และมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็น
เลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	Y
X ₁	1.000	-.705**	.705**	.190*	-.099	.136	-.257**	.111	.057	-.164*	-.095	-.123	-.292**	-.171**	-.053	-.039
X ₂		1.000	-1.000**	-.270**	.092	-.150	.304**	-.143	-.069	.127	.098	.107	.333**	.132	.090	.043
X ₃			1.000	.270**	-.092	.150	-.304**	.143	.069	-.127	-.098	-.107	-.333**	-.132	-.090	-.043
X ₄				1.000	.033	.035	-.259**	.007	.294**	.071	.221**	.150	-.103	.302**	.177*	.230**
X ₅					1.000	.014	.064	.024	-.128	.115	.022	.104	-.182*	-.005	-.126	.037
X ₆						1.000	-.532**	-.294**	-.294**	.121	.064	-.005	.059	.065	.020	.098
X ₇							1.000	-.325**	-.325**	.054	-.088	.036	.073	-.084	-.095	-.137
X ₈								1.000	-.180*	-.091	-.004	-.056	-.161*	-.085	-.061	-.016
X ₉									1.000	-.139	.038	.015	-.014	.113	.163*	.072
X ₁₀										1.000	.619**	.248**	.333**	.505**	.320**	.508**
X ₁₁											1.000	.513**	.389**	.576**	.515**	.621**
X ₁₂												1.000	.241**	.315**	.320**	.278**
X ₁₃													1.000	.397**	.519**	.323**
X ₁₄														1.000	.491**	.746**
X ₁₅															1.000	.540**
Y																1.000

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม (X_4) บุคลิกภาพ (X_{10}) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{11}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{12}) ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{14}) และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15})

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_1) ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 1 (X_2) ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 2 (X_3) ฐานะทางเศรษฐกิจ (X_5) อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (X_6) อาชีพของผู้ปกครอง : ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย (X_7) อาชีพของผู้ปกครอง : พนักงานบริษัทเอกชน (X_8) และอาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้างทั่วไป (X_9)

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	3	14.543	4.848	82.699**
Residual	147	8.617	0.059	
Total	150	23.160		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า มี 3 ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₄	.399	.048	.535	.746	.556	186.789**
X ₁₄ , X ₁₁	.206	.058	.231	.782	.611	116.249**
X ₁₄ , X ₁₁ , X ₁₅	.133	.052	.158	.792	.628	82.699**

$$a = 1.232$$

$$R = .792$$

$$R^2 = .628$$

$$SE_{est} = .242$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 5 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X₁₄) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X₁₁) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X₁₅)

โดยปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานครได้ร้อยละ 62.80 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนเป็นสมการได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานครในรูปของคะแนนดิบได้แก่

$$\hat{Y} = 1.232 + .399X_{14} + .206 X_{11} + .133X_{15}$$

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .535 X_{14} + .231 X_{11} + .158 X_{15}$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ จำนวน 151 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบบสอบถามศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

แบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ อายุ ระดับชั้น เกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.477- 9.280 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9130

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 17 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.702 - 10.333 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9491

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 4.183 - 8.919 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9529

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 3.088 - 10.851 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9635

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 17 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.031 - 8.088 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9412

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 17 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.137 - 13.758 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9558

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 28 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.071 - 13.162 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9658

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังโรงเรียนวัดราชบพิตรเพื่อขออนุญาต และเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิตร กรุงเทพมหานคร ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในระหว่างวันที่ 1 – 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 จำนวน 151 ฉบับ โดยพบกับอาจารย์ทรงวิทย สุวรรณธาดา ประธานโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์แล้วขอความร่วมมือ และทำการเก็บข้อมูลและได้รับแบบสอบถามคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คือตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าแบบสอบถามสมบูรณ์ทุกฉบับ จึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS. (Statistical Package for Social Science) ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิตร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิตร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิศ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_4) บุคลิกภาพ (X_{10}) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{11}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{12}) ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{14}) และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15})

2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิศ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_1) ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 1 (X_2) ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 2 (X_3) ฐานะทางเศรษฐกิจ (X_5) อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (X_6) อาชีพของผู้ปกครอง : ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย (X_7) อาชีพของผู้ปกครอง : พนักงานบริษัทเอกชน (X_8) และอาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้างทั่วไป (X_9)

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิศ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{14}) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{11}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15})

4. สมการพยากรณ์ ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิศ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

4.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิศ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

ในรูปของคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 1.232 + .399X_{14} + .206 X_{11} + .133X_{15}$$

4.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิศ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .535 X_{14} + .231X_{11} + .158X_{15}$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่สรุปข้างต้น พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_4) บุคลิกภาพ (X_{10}) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{11}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{12}) ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{14}) และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15}) อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนส่วนมากที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูง มีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะ เมื่อนักเรียนมีความพยายาม หมั่นฝึกทบทวนบทเรียนสม่ำเสมอ มีความสนุกสนานในบทเรียน มีความรู้สึกเกี่ยวกับคุณค่าของโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ย่อมส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

ดังนั้น เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ

1.2 บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนส่วนมากที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะ เมื่อนักเรียนรักความก้าวหน้า มีความกระตือรือร้นที่จะทำงาน พยายามแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง ทำงานด้วยตนเอง ทำงานด้วยความรวดเร็ว มีความเพียรพยายามและฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อประสบความสำเร็จในการทำงานย่อมส่งผลให้นักเรียนเป็นผู้ที่รู้จักคาดการณ์ไกล รู้จักตัดสินใจรู้จักแก้ปัญหา รู้จักวางแผน รู้จักรอคอยและมีความเพียรพยายามในการเรียน ในการทำงาน

ดังนั้น บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ

1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษา ต้องการประสบความสำเร็จในการทำงาน มีความมุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จ เรียบร้อยถูกต้อง มีความรับผิดชอบในการทำงานให้ได้ผลดี มีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของตน ย่อมส่งผล

ให้นักเรียนเป็นผู้ที่คาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของผลดีและผลเสียเกิดขึ้นในอนาคต สามารถวางแผนปฏิบัติทางการเรียนได้ และเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และนำความรู้ความสามารถที่มีมาให้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าหรือประกอบอาชีพที่ดีในอนาคต

ดังนั้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ

1.4 ความคาดหวังของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการคาดหวังจากผู้ปกครองมาก มีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะ เมื่อผู้ปกครองตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและการประกอบอาชีพเอาไว้ให้นักเรียนและต้องการให้นักเรียนศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงส่งผลให้นักเรียนวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต และมีความมุ่งมั่นพยายามให้ตนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปัจจุบันที่ดี รวมทั้งได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปด้วย เพื่อให้มีความก้าวหน้าในชีวิต

ดังนั้น ความคาดหวังของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ

1.5 ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนดี ทั้งนี้เพราะลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนประกอบด้วยสถานที่เรียน ได้แก่ ห้องเรียนปราศจากมลพิษ เช่น กลิ่นท่อไอเสีย กลิ่นขยะ ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทดี ห้องเรียนมีขนาดเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน โต๊ะเก้าอี้มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน บริเวณโรงเรียนมีความสะอาดและเป็นระเบียบ ห้องน้ำมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน โรงเรียนมีสถานที่พักผ่อนเพียงพอสำหรับนักเรียน บริเวณโรงเรียนมีความร่มรื่น สวยงาม โรงอาหารมีขนาดเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ได้แก่ ห้องเรียนมีอุปกรณ์การเรียนอย่างเพียงพอ ห้องเรียนมีอุปกรณ์ เช่น กระดานดำ ที่สมบรูณ์ไม่ชำรุด โรงเรียนมีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เพียงพอกับนักเรียน อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการมีความทันสมัย อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการมีความสมบรูณ์ใช้งานได้ดี สื่ออุปกรณ์การเรียนมีความหลากหลาย และครูผู้สอนใช้สื่อประกอบการสอนที่ทันสมัย จึงทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

ดังนั้น ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิท

1.6 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิท กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับครู ส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูเป็นการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู และการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ได้แก่ ให้ความเคารพ เชื่อฟังในครูผู้สอน ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูอบรมสั่งสอน และซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยและการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ได้แก่ ให้ความสนใจต่อนักเรียน ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะแก่นักเรียนทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัวที่นักเรียนมาขอคำปรึกษา ทั้งในและนอกห้องเรียน การที่ครูมีความเมตตากรุณา เห็นอกเห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ไม่มีความลำเอียง หรือเลือกที่รักมักที่ชังตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน เมื่อนักเรียนมีปัญหาที่กล้าที่จะปรึกษาครู จากความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเช่นนี้นักเรียนจึงมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ดังที่ พรณี ชูทัย เจนจิต (2533 : 361) กล่าวว่า การที่ครูมีความเมตตากรุณาเห็นอกเห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรมตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน และส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิท

1.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า การมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลต่อทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะนักเรียนได้ปฏิบัติตนต่อเพื่อนทั้งในและนอกห้องเรียน ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพากันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อน เพื่อให้เกิดความสำเร็จทางด้านการเรียน และการปฏิบัติตนของนักเรียนกับเพื่อนก็นับได้ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญเป็นอย่างมาก เพราะการที่ปฏิบัติตนกับเพื่อนได้ถูกต้องเหมาะสมจะทำให้เกิดมีสัมพันธภาพที่ดี

และส่งผลให้นักเรียนมีความสุข ความสามัคคี ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันตามความสามารถและโอกาส สามารถที่จะปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กับเพื่อนได้ เป็นการเสริมสร้างมิตรภาพให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ ซึ่งจะส่งผลให้มีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์)

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิท

2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิท เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_1) ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 1 (X_2) ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 2 (X_3) ฐานะทางเศรษฐกิจ (X_4) อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (X_5) อาชีพของผู้ปกครอง : ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย (X_6) อาชีพของผู้ปกครอง : พนักงานบริษัทเอกชน (X_7) และอาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้างทั่วไป (X_8) อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิท เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนบางคนที่มีอายุมาก มีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์) นักเรียนบางคนที่มีอายุน้อย มีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์) อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนอายุมากบางคน มีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีอายุมากมักมีวุฒิภาวะ ความคิด ความสนใจ ตั้งใจเรียน และมีความรับผิดชอบ ดังนั้น นักเรียนที่มีอายุมากจึงมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์)

นักเรียนอายุน้อยบางคน มีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีอายุน้อย เป็นช่วงของวัยรุ่น มีแนวโน้มสนใจสิ่งแปลกใหม่ อยากทดลองหรือเรียนรู้สิ่งใหม่ ตั้งใจและสนใจการเรียน เห็นความสำคัญของการเรียน ดังนั้น นักเรียนที่มีอายุน้อยมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์)

ดังนั้น อายุ จึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิท กรุงเทพมหานคร

2.2 ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิท กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทาง

วิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีพื้นฐานและประสบการณ์ในการเรียนมากขึ้น หรือได้ทำความเข้าใจในรายวิชาที่เรียนเป็นอย่างดี นอกจากนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรียนอยู่ในระดับที่สูงขึ้น นักเรียนจึงมีความตั้งใจ และมีความมุ่งมั่นในการเรียน เพื่อให้ประสบความสำเร็จในด้านการเรียน ทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะนักเรียนขาดการเตรียมความพร้อมในการเรียนในระดับสูงขึ้น มีประสบการณ์ในการเรียนน้อย ประกอบกับนักเรียนขาดความมั่นใจในตนเอง ไม่มีความถนัดในวิธีการเรียนหรือในรายวิชาที่ยากขึ้นและไม่เห็นถึงความสำคัญของการเรียนในระดับนี้ ทำให้ไม่มีความตั้งใจเอาใจใส่ในการเรียนอย่างเพียงพอ จึงส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

ดังนั้น ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ กรุงเทพมหานคร

2.3 ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 2 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนมีปัญหาในการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนสามารถปรับตัวด้านการเรียนมาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พอเรียนในระดับสูงขึ้นจึงสามารถที่จะเรียนรู้ระบบการเรียนการสอนได้มากขึ้น และนักเรียนยังมีการศึกษาหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ ปฏิบัติตามคำแนะนำของครูผู้สอนเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีการปรับตัวเข้ากับเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ทำให้มีการช่วยเหลือกันในการเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนไม่สามารถที่จะทำความเข้าใจบทเรียนหรือรายวิชาที่เรียน หรือไม่สามารถที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ ประกอบกับเริ่มสนิทสนม

กับเพื่อน ๆ ซึ่งเพื่อนบางกลุ่มมีพฤติกรรมการเรียนและความประพฤติที่ไม่เหมาะสม เทียวเตรไม่สนใจการเรียน ประกอบกับนักเรียนเริ่มคุ้นเคยในวิชาเรียนและสภาพแวดล้อมทางการเรียนแล้ว ทำให้ไม่มีความกดดันมากเท่าแต่ก่อน นักเรียนเริ่มไม่ตั้งใจเรียน ใช้ชีวิตให้ผ่านไปวัน ๆ เท่านั้น เพราะส่วนใหญ่จะใช้ชีวิตสนุกสนานกับเพื่อน จึงทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

ดังนั้น ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ กรุงเทพมหานคร

2.4 ฐานะทางเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียน แสดงว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้ เพราะ ผู้ปกครองที่มีความมั่นคงทางฐานะทางเศรษฐกิจมากมีโอกาส ให้ความช่วยเหลือในการศึกษาเล่าเรียน ให้ความสนใจเอาใจใส่ สนับสนุนเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียน และเป็นแรงผลักดันให้นักเรียนตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จด้านการเรียนส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

แต่นักเรียนบางคนมีทัศนคติทางลบต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่มีความมั่นคงทางฐานะทางเศรษฐกิจน้อย อาจขาดโอกาสให้ความช่วยเหลือในการศึกษาเล่าเรียน ให้ความสนใจเอาใจใส่ สนับสนุนเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนทำให้นักเรียนขาดกำลังใจในการเรียน เมื่อผลทางการศึกษาไม่สำเร็จตามที่ผู้ปกครองคาดหวัง นักเรียนอาจเกิดภาวะความเครียด ทำให้ ซึมเศร้า วิตกกังวล ขาดความสนใจตนเอง ส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

ดังนั้น ฐานะทางเศรษฐกิจจึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ กรุงเทพมหานคร

2.5 อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ อาชีพของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียน แสดงว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจบางคน มีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองมีการให้การแนะนำแนวทางในการศึกษา และการประกอบอาชีพ ที่มีความมั่นคง ให้ความช่วยเหลือในการศึกษาเล่าเรียน ให้ความสนใจเอาใจใส่ สนับสนุนเกี่ยวกับการเรียนทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียน และเป็นแรงผลักดันให้นักเรียนตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จด้านการเรียนส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

แต่นักเรียนบางคนมีทัศนคติทางลบต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ มีความเข้มงวดทางด้านการเรียนมาก ต้องการให้นักเรียนประสบผลสำเร็จด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ ทำให้นักเรียนเกิดความกดดันทางด้านการศึกษา เมื่อผลทางการศึกษาไม่สำเร็จตามที่ผู้ปกครองคาดหวัง นักเรียนอาจเกิดภาวะความเครียด ไม่ชวนขวนขวายศึกษาหาแนวทางในการแก้ปัญหาและวางแผนในการศึกษา ทำให้นักเรียนรู้สึกท้อแท้ สิ้นหวัง ขาดกำลังใจที่จะเรียน ไม่มีความกระตือรือร้นในการขวนขวายหาความรู้ วิตกกังวล ขาดความสนใจตนเอง ส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

ดังนั้น อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ จึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ กรุงเทพมหานคร

2.6 อาชีพของผู้ปกครอง : ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครอง สามารถให้คำปรึกษา จัดสรรสิ่งต่าง ๆ ให้นักเรียนได้อย่างดีไม่ว่าจะเป็นด้านอุปกรณ์การเรียน หนังสือเรียน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสบายใจ กระตือรือร้นในการขวนขวายหาความรู้ ส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

แต่นักเรียนบางคนมีทัศนคติทางลบต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะผู้ปกครอง อาจไม่มีเวลาเอาใจใส่ ปล่อยปละละเลย ทำให้นักเรียนรู้สึกท้อแท้ สิ้นหวัง ขาดกำลังใจที่จะเรียน ไม่มีความกระตือรือร้นในการศึกษาและแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

ดังนั้น อาชีพของผู้ปกครอง : ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขายจึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ กรุงเทพมหานคร

2.7 อาชีพของผู้ปกครอง : พนักงานบริษัทเอกชน นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครอง ช่วยเหลือคำแนะนำในการวางแผนอนาคตและการศึกษาสูงเพื่อให้นักเรียนมีอาชีพที่มั่นคง สนับสนุนและเป็นแรงเสริมให้นักเรียน มีความพยายาม ตั้งใจ ใฝ่ศึกษา เห็นความสำคัญของอนาคตส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

แต่นักเรียนบางคนมีทัศนคติทางลบต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะผู้ปกครอง ไม่มีเวลาให้ความสนใจใส่ใจและผลักดันให้ประสบความสำเร็จ ส่งผลให้ความคาดหวังที่ไกลที่จะศึกษาและประกอบอาชีพมีน้อย นักเรียนจึงมีทัศนคติทางลบต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์)

ดังนั้น อาชีพของผู้ปกครอง : พนักงานบริษัทเอกชน จึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ กรุงเทพมหานคร

2.8 อาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้างทั่วไป นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะผู้ปกครอง ช่วยให้คำแนะนำในการวางแผนอนาคตและการศึกษาสูงเพื่อให้นักเรียนมีอาชีพที่มั่นคง สนับสนุนและเป็นแรงเสริมให้นักเรียน มีความพยายาม ตั้งใจ ใฝ่ศึกษา เห็นความสำคัญของอนาคต ส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์)

แต่นักเรียนบางคนมีทัศนคติทางลบต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะผู้ปกครอง ไม่มีเวลาให้ความสนใจใส่ใจและผลักดันให้ประสบความสำเร็จ ส่งผลให้ความคาดหวังที่ไกลที่จะศึกษาและประกอบอาชีพมีน้อย นักเรียนจึงมีทัศนคติทางลบต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์)

ดังนั้น อาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้างทั่วไปจึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ กรุงเทพมหานคร

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่มีส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{14}) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{11}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15}) โดยทั้ง 3 องค์ประกอบสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 62.80 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เป็นอันดับแรก แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับครูดี ทำให้มีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทาง

วิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะในการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสำคัญเป็นอย่างมาก การสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูและนักเรียนซึ่งจะเป็นจุดเริ่มต้นว่าต่อไปนักเรียนจะมีทัศนคติอย่างไรต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) เพราะเมื่อผู้สอนเข้าใจผู้เรียนและผู้เรียนเข้าใจผู้สอนก็ก่อให้เกิดความสัมพันธที่ดีต่อกัน สามารถสะท้อนความต้องการของกันและกันได้ ผู้เรียนต้องการให้การเรียนมีความสุขสนุกสนาน ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ก็สามารถทำได้ด้วยจัดเตรียมการสอนและกิจกรรมที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีความสุขสนุกสนานด้วย มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนทั้งด้านเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการและวุฒิภาวะของผู้เรียน ก็จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะเรียน และเมื่อเรียนไปแล้วเห็นคุณค่า เป็นประโยชน์ก็จะเป็นแรงจูงใจให้อยากเรียนให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป มีพฤติกรรมใฝ่รู้ ใฝ่สร้างสรรค์ ใฝ่รู้ คือ ใฝ่ความจริง และใฝ่ความดีงาม ส่วนใฝ่สร้างสรรค์ คือ ต้องการทำการสิ่งที่ดีงามให้เกิดขึ้นกับตนเองและสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ แนวความคิดของรอตแมน (Rothman, 1968 : 34 – 36) ที่ว่า สิ่งที่ควรคำนึงถึงให้มากที่สุดในระบบการเรียนการสอนนั้น คือ สัมพันธภาพที่ดีของครูผู้สอนกับนักเรียน ครูจะต้องยอมรับ เข้าใจ เป็นกันเอง ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักพัฒนานั่น

ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูเป็นตัวแปรพยากรณ์ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ กรุงเทพมหานคร

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เป็นอันดับที่สอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก ส่งผลต่อทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษา และต้องการประสบความสำเร็จในการทำงาน มีความมุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จ เรียบร้อยถูกต้อง มีความรับผิดชอบในการทำงานให้ได้ผลดี มีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของตน ย่อมส่งผลให้นักเรียนเป็นผู้ที่คาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของผลดีและผลเสีย เกิดขึ้นในอนาคต สามารถวางแผนปฏิบัติทางการเรียนได้ และเป็นผู้มีความรู้ความสามารถนำความรู้ความสามารถที่มีมาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพที่ดีในอนาคต

ดังนั้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวแปรพยากรณ์ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ กรุงเทพมหานคร

3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เป็นอันดับสุดท้ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี ส่งผลต่อทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ทั้งนี้ เพราะหากนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน เช่น การช่วยเหลือพึ่งพากันและกันด้านการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนย่อมส่งผลให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน มีความตั้งใจเรียน เป็นผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเป็นตัวแปรพยากรณ์ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ กรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ครูอาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร สามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการวางนโยบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาและส่งเสริมปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ทั้ง 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะดังนี้

1.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ได้เป็นอันดับแรก ดังนั้น ผู้บริหาร ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้ปกครอง ควรจัดกิจกรรมที่มีการปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกับนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เป็นการสร้างมิตรภาพของนักเรียนกับครูให้มีความแน่นแฟ้นมากขึ้น ซึ่งสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูที่ดี มีความเป็นกันเองหรือเป็นแบบประชาธิปไตยมีผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียน

1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิตร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ได้เป็นอันดับที่สอง ดังนั้น ผู้บริหาร ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้ปกครอง ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ให้นักเรียนอ่านหนังสือเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบ ทบทวนบทเรียน ทำการบ้าน ส่งงานตามที่ได้รับมอบหมาย เข้าเรียนสม่ำเสมอและตรงเวลา และควรจัดกิจกรรมอบรมเสริมหลักสูตรเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้เพิ่มเติม เพื่อสร้างทักษะด้านการเรียนคณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์ อันจะส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

1.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิตร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ได้เป็นอันดับสุดท้าย ดังนั้น ผู้บริหาร ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้ปกครอง ควรมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน ให้นักเรียนเกิดความสนิทสนม เข้าใจ ช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และการทำงานกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อน เพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนที่สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางนำไปพัฒนานักเรียนในการปรับปรุงทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียน ตลอดจนการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาค้นคว้าปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนในระดับการศึกษาอื่น ๆ เช่น ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 4 เป็นต้น

3. ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เช่น ลักษณะมุ่งอนาคต ความสนใจในการเรียนและความถนัดของนักเรียน เป็นต้น

4. ควรนำตัวพยากรณ์ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ไปส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีทัศนคติ

ทางบวกต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ
ทางจิตวิทยา เช่น การปรับพฤติกรรม กลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงงษ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กันยา สุพรรณกุล. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กันยา สุวรรณแสง. (2533). *การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว*. กรุงเทพฯ : บำรุงสาสน์.
- กาญจนา คำสุวรรณ. (2524). *จิตวิทยาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : ทวีการพิมพ์. คณะกรรมการการศึกษาอบรมและดูแลเด็กวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการการศึกษาอบรมและดูแลเด็กวัยรุ่น.
- กึ่งกาญจน์ ปานทอง. (2545). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ตามโครงการจุดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) คณะวิทยาการจัดการ โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คณะกรรมการราชบัณฑิตยสถาน, สำนักงาน. (2535). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2538*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2539). *สรุปสาระสำคัญ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 – 2544*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. สำนักนายกรัฐมนตรี.
- จำรูญ เทียนธรรม. (2546). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จาริญา ศักรประธาน. (2545). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย วชิราวุธวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉลอง ภิรมย์รัตน์. (2521). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : ประจักษ์การพิมพ์.

- ชัชฎกร พรภาณวิษณุ. (2540). *ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษา จังหวัดแพร่.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สิ่งแวดล้อม). ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล.ถ่ายเอกสาร.*
- ชุตินัน ศรีแก้ว. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร.ปริญญาานิพนธ์.กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่าย
เอกสาร.*
- ชูลีกร โชติดี. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ปริญญาานิพนธ์
กศ.ม.(วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ณรงค์ เส็งประชา. (2528). *มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.*
- ดารณี วงษ์อยู่น้อย. (2535). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน.ปริญญา
านิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อัดสำเนา.*
- เต็มศักดิ์ คพวนิช. (2546). *จิตวิทยาการศึกษา.กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.*
- ทิพวรรณ ลิ้มสุขนิรันดร์. (2535). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.*
- นงนุช โรจน์เลิศ. (2533). *การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเองของนักเรียนวัยรุ่น.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.*
- นภาพร เมษรักษานิช. (2515). *ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทัศนคติในการเรียนกับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.*
- นพพงษ์ บุญจิตราตุลย์. (2527). *“นักบริหาร : ผู้สร้างบรรยากาศการเรียนรู้” ก้าวเข้าสู่ผู้บริหาร.
กรุงเทพฯ : องค์กรศิลปการพิมพ์.*
- นาคยา ทับแก้ว. (2550). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการมีวินัยของนักเรียนประจำ ช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*

- นิสากร ปานประสงศ์.(2538). "เด็กอัจฉริยะ,"วารสารพฤติกรรมศาสตร์.5(1) : 1.
- นุจรี มุราชัย. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้น
ที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม.ปริญญาโท กศ.ม.
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2540). ทศนคติ. : การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย.กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์พีระพินา.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2522). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : กราฟิคอาร์ต.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : บัณฑิตการพิมพ์.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). จิตวิทยาการศึกษา.กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- , (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน.
- พรณี ชูชัย เจนจิต. (2533). "ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรม". ใน จิตวิทยาพื้นฐานเพื่อการแนะแนว.
กรุงเทพฯ : สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.
- , (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.ครั้งที่ 8 .กรุงเทพฯ :
ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พาสนา จุลรัตน์. (2548). จิตวิทยาการศึกษา.ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา : คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิทักษ์ วงศ์แหวน. (2546). การศึกษาปัจจัยพระระดับที่ส่งผลต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดศรีสะเกษ.ปริญญาโท กศ.ม.(การวิจัยและสถิติทางการศึกษา)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- เพราพรรณ เปลี่ยนภู. (2542). จิตวิทยาการศึกษา.ภาควิชาครุศาสตร์ไฟฟ้า คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- มาริษา นาคทับทีและอดิเทพ ศรีสุอารักษ์. (2545). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้นำแบบ
ประชาธิปไตยของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์วิทยาลัยการชลประทาน จังหวัดนนทบุรี.
ปริญญาโท กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

- ระวีวรรณ จำเรียง. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2543). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์.
- วนัสนันท์ คร่ำสุข. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนช่วง
ชั้นที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตร อวະกุล. (2537). เทคนิคมนุษยสัมพันธ์.พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์การ -
พิมพ์.
- วิชัย เขียดบัว. (2534). ลักษณะจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมทางวิชาการ
ของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. จัดสำเนา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538,กุมภาพันธ์ - มีนาคม). “ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ ที่
บางครั้งก็พลาดได้,” ข่าวสารการวิจัยศึกษา.18(3) : 8 – 11.
- ศักดิ์ สนทรเสณี. (2528). เจตคติ. กรุงเทพฯ : ดีดี บุ๊คส์โตร์.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2542). ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 4. ภาควิชา
พื้นฐานการศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- สกลไธ นิยมจันทร์. (2541). การศึกษาปัญหาด้านการเรียน ส่วนตัว สังคม และวิธีการเผชิญปัญหา
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.
(วิชาเอกจิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- , (2533). สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- สมบุญณ์ ชิตพงศ์. (2519). การประเมินผลหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของ
สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. จัดสำเนา.
- สมพร พรหมจรรย์. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัด
นครศรีธรรมราช. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สิปปนนท์ เกตุทัต. (2538). "การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม : โอกาสและปัญหาที่เด็กและเยาวชนจะเผชิญ". รายงานการประชุมสมัชชาแห่งชาติ ครั้งที่ 1 ด้านการพัฒนาเด็ก.

กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป จำกัด.

สิรินทิพย์ สมคิด. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4

โรงเรียนพรหมคีรีพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สิริพร ดาวัน. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน

ปลายโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุกัญญา แยมยี่ม. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตร

วิชาชีพวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา

การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุชา จันทรเฒ และสุรางค์ จันทรเฒ. (2529). จิตวิทยาเด็ก. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา.

สุภาภรณ์ ศศิดิถีธรรม. (2543). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความอดสาหะในการเรียนของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสระบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.

(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร.

สุวิมล ว่องวานิช. (2523). สหสัมพันธ์คุณระหว่างองค์ประกอบด้านเชาวนปัญญา ปัญหาส่วนตัว

นิสัยและทัศนคติทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5 ฉบับปรับปรุงแก้ไข . กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวารินทร์ ไรจน์ขจรภักดิ์. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนช่วง

ชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์พิทยา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- อริศรา จารุรัตน์. (2547). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. (2533). *ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Allport, Gordon W. (1985). *Pattern and Growth in Personality*. New York : Holt, Rinehart.
- Bandura, Albert. (1977). *Social Learning Theory*. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice – Hall.
- Benard, Haroll W. (1970). *Mental Health in the Classroom*. New York : McGraw – Hill.
- Good, Carter. (1995). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York : McGraw – Hill.
- Cowell M.D. and N.J. Entwistle. (1971). "The Relationships Between Personality Study Attitude and Academic Achievement I A Technical College," *The British of Educational Psychology*.
- Cronbach, Lee Joseph. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. 3rd ed. New York : Harper and Row Publisher.
- Dusek, J.B. (1980). "The Development of Test Anxiety in Children," *In Test Anxiety Theory, Research and Applications*. P.87 – 110. Hillside : Lawrence Erlbaum Associates.
- Friedman, M. and R.H. Roseman. (1974, January). "Behavior Pattern and Coronary Angiographic Findings," *Journal of the American Medical Association*. 240(1) : 164.
- Kleiber, Wendy and Weidner Gerdi. (1987, March – April). "Type A Behavior and Aspirations : A Study of Parents and Children's Goal Setting," *Developmental Psychology*. 23(2) : 204.
- Krech David. (1962). *Individual in society*. New York : McGraw – Hill.
- McClelland, David C. and others. (1953). *The Achievement Motives*. New York : Appleton-Century-Crofts Inc.
- Rahman, Syed Abbur. (1965). "An Investigation of the Extent and Causes of Dropout in Class X Through XII of The Secondary Schools of Decca East Pakistan During 1965," *Dissertation Abstracts*. 28 : 405.
- Ryan, David G. (1960). *Freedom to Learn*. Columbus, Ohio : Charles E. Merrill.

- Samuel, William. (1981). *Personality*. New York : McGraw – Hill.
- Shaver, Kelly G. (1977). *Principles of Social Psychology*. Cambridge : Winthrop Publishers.
- Thornburg, Hershel D. (1985, January). "Attitudinal Determinants in Holding Drop Out in School," *Journal of Education Research*. 68(10) : 181 – 185.
- Thurstone, L.L. (1964). *Attitude Theory and Measurement*. New York : John Wiley and Sons.
- Triandis, Harry C. (1971). *Attitude and Attitude Change*. New York : John Wiley and Sons.

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ ระดับชั้นเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจ และอาชีพผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง และเติมข้อความลงในช่องว่างให้ครบ

1. อายุ.....ปี
2. ระดับชั้นเรียน
 () มัธยมศึกษาปีที่ 1 () มัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เกรดเฉลี่ยสะสม.....
4. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้.....บาท / เดือน
 (รายได้ของบิดามารดารวมกันหรือรายได้ของผู้ปกครองนักเรียน)
5. อาชีพของผู้ปกครอง.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าว แล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	นักเรียนสามารถทำงานที่รับผิดชอบให้เสร็จก่อนเวลาที่กำหนดเสมอ				
2	เมื่อมีปัญหาในการเรียน นักเรียนจะพยายามแก้ปัญหาให้ได้				
3	นักเรียนคิดว่าตนเองเป็นคนเฉื่อยช้ากับการเรียน				
4	เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่เห็นว่านักเรียนเป็นคนจริงจังกับการเรียน				
5	เมื่อต้องฟังเรื่องไร้สาระ นักเรียนรู้สึกเบื่อและหาทางเลี้ยวออกมา				
6	นักเรียนรู้สึกไม่พอใจ เมื่อต้องไปรอซื้อของในร้านที่มีลูกค้าหนาแน่น				
7	นักเรียนมักทำงานแข่งกับเวลาเสมอ				
8	นักเรียนรู้สึกหงุดหงิด ถ้าต้องรอคนที่ไม่ตรงต่อเวลา				
9	นักเรียนไม่สนใจว่างานที่ทำจะสำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่				

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
10	ถ้านักเรียนเริ่มทำสิ่งใดแล้ว ต้องทำให้เสร็จ โดยเร็วที่สุด					
11	นักเรียนชอบแสวงหาความรู้ให้กับตนเอง ตลอดเวลา					
12	นักเรียนรู้สึกว่าจะต้องทำสิ่งต่าง ๆ อย่างรวดเร็วเพื่อ แข่งกับเวลา					
13	เมื่อนักเรียนมีนัด นักเรียนจะไปถึงที่นัดหมายก่อน เวลาเสมอ					
14	นักเรียนรู้สึกหงุดหงิด เมื่อต้องทำสิ่งต่าง ๆ ซ้ำซาก					
15	นักเรียนชอบทำงานไปเรื่อย ๆ โดยไม่ต้องมีเวลา เป็นตัวกำหนด					
16	นักเรียนรู้สึกโมโหเมื่อมีคนมาขัดจังหวะเวลาที่ กำลังทำงาน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน ขอให้ให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าว แล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย $\sqrt{\quad}$ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้นเพื่อให้สอบได้คะแนนดีขึ้นเรื่อย ๆ				
2	นักเรียนทบทวนบทเรียนทุกวันเพื่อให้สอบได้คะแนนดี				
3	นักเรียนตั้งใจเป้าหมายในการเรียนไว้สูง				
4	นักเรียนเรียนไปโดยไม่สนใจเรื่องคะแนนที่สอบได้				
5	นักเรียนพยายามเรียนให้มากขึ้น ถ้าสอบได้คะแนนไม่ดี				
6	นักเรียนพยายามฝึกทำการบ้านที่เคยทำผิดให้ถูกต้อง				
7	นักเรียนไม่เต็มใจที่จะให้เพื่อนช่วยทบทวนบทเรียนเมื่อใกล้สอบ				
8	นักเรียนภูมิใจที่สามารถสอบผ่านแต่ละวิชาได้				
9	นักเรียนพยายามสอบให้ได้คะแนนสูง ๆ เพื่อเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ๆ				

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
10	นักเรียนพยายามตั้งใจเรียนเพื่อสอบเข้าใน โรงเรียนที่มีชื่อเสียง					
11	นักเรียนหมั่นทบทวนบทเรียนบ่อย ๆ เพื่อผลสอบ ที่ดีขึ้น					
12	นักเรียนพยายามหาวิธีปรับปรุงผลงานของตนเอง อยู่เสมอ					
13	นักเรียนเสียใจที่สอบได้คะแนนน้อย					
14	นักเรียนภูมิใจที่ได้ช่วยทบทวนบทเรียนให้เพื่อน ๆ ในช่วงก่อนสอบ					
15	นักเรียนอายที่จะให้เพื่อนทบทวนบทเรียนให้เมื่อ ใกล้สอบ					
16	นักเรียนไม่เคยต้องการให้ผลสอบดีขึ้น					
17	นักเรียนเบื่อการเรียนหนังสือ					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน ขอให้ท่านอ่านข้อความดังกล่าว แล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนทำการบ้านให้เสร็จตามกำหนด				
2	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนขยันหมั่นเพียร				
3	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนได้เรียนสูงที่สุด				
4	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนทบทวนบทเรียนทุกวัน				
5	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนพิเศษเพิ่ม				
6	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง				
7	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนสอบผ่านทุกวิชา				
8	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียน				
9	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนหนังสือได้ดีขึ้น				
10	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนได้เกรดเฉลี่ยสูง ๆ				
11	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนตั้งใจเรียนในเวลาเรียน				

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
12	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนมีความรู้รอบตัว มาก ๆ					
13	ผู้ปกครองไม่ต้องการให้นักเรียนสอบได้คะแนนดี					
14	ผู้ปกครองไม่ต้องการให้นักเรียนทำการบ้านเอง					
15	ผู้ปกครองไม่ต้องการให้นักเรียนเรียนพิเศษ เพิ่มเติม					
16	ผู้ปกครองไม่ต้องการให้นักเรียนสอบผ่านทุกวิชา					
17	ผู้ปกครองไม่ต้องการให้นักเรียนเข้าเรียนใน โรงเรียนที่มีชื่อเสียง					
18	ผู้ปกครองไม่ต้องการให้นักเรียนตั้งใจเรียนในเวลา เรียน					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน ขอให้
นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าว แล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด แล้ว
ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้
จริงที่สุดหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริงหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้างหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง
จริงน้อยหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุดหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	<u>สถานที่เรียน</u> ห้องเรียนมีมลพิษ เช่น กลิ่นท่อไอเสีย กลิ่นขยะ					
2	ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทดี					
3	ห้องเรียนมีขนาดเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน					
4	โต๊ะเก้าอี้มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
5	บริเวณโรงเรียนมีความสะอาดและเป็นระเบียบ					
6	ห้องน้ำมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
7	โรงเรียนมีสถานที่พักผ่อนเพียงพอสำหรับนักเรียน					
8	บริเวณโรงเรียนมีความร่มรื่น สวยงาม					
9	โรงอาหารมีขนาดเล็กเกินไป					
10	<u>สื่อและอุปกรณ์การเรียน</u> อุปกรณ์กีฬาที่มีความสมบูรณ์ใช้งานได้					
11	อุปกรณ์กีฬามีน้อยเกินไป					
12	ห้องเรียนมีอุปกรณ์การเรียนอย่างเพียงพอ					
13	ห้องเรียนมีอุปกรณ์ เช่น กระดานดำ ที่สมบูรณ์ไม่ ชำรุด					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
14	โรงเรียนมีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต					
15	เครื่องคอมพิวเตอร์มีจำนวนไม่เพียงพอกับ นักเรียน					
16	อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการมีความทันสมัย					
17	อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการมีความสมบูรณ์ใช้งานได้ ได้ดี					
18	สื่ออุปกรณ์การเรียนรู้มีความหลากหลาย					
19	ครูผู้สอนใช้สื่อประกอบการสอนที่ทันสมัย					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าว แล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด

แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

จริงที่สุดหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้างหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง

จริงน้อยหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุดหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู เมื่อนักเรียนมีปัญหาส่วนตัว นักเรียนไม่กล้า ปรึกษาครู					
2	นักเรียนตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอน					
3	เมื่อนักเรียนทำงานบกพร่องครูอธิบายและแนะนำ นักเรียนเสมอ					
4	เมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจบทเรียนนักเรียนกล้าถามครู เสมอ					
5	นักเรียนไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของครู					
6	นักเรียนแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามเมื่อ ครูถาม					
7	นักเรียนให้ความเคารพและเชื่อฟังครู					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
8	การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ครูให้ความรักและเอาใจใส่ต่อนักเรียนเป็นอย่างดี					
9	ครูไม่ค่อยให้ความสำคัญกับตนเองกับนักเรียน					
10	ครูไม่รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน					
11	ครูไม่สนใจปัญหาในส่วนตัวของนักเรียน					
12	ครูให้คำปรึกษานักเรียนได้ในทุกเรื่อง					
13	ครูมีเวลาให้นักเรียน เมื่อต้องการที่ปรึกษา					
14	ครูให้ความเสมอภาคกับนักเรียนทุกคนเท่าเทียม กัน					
15	ครูเปิดโอกาสให้ซักถามเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน					
16	ครูสนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมอื่น ๆ นอกจาก การเรียนในห้อง					
17	ครูชมเชยเมื่อนักเรียนทำความดี					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าว แล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด

แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

จริงที่สุดหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้างหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง

จริงน้อยหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุดหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	นักเรียนมีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาหารือเกี่ยวกับการเรียนได้				
2	เมื่อนักเรียนทำการบ้านไม่ได้ เพื่อนในห้องที่เข้าใจช่วยอธิบายได้				
3	เพื่อนในห้องต่างคนต่างอยู่ ไม่สนใจกันและกัน				
4	นักเรียนกับเพื่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสามัคคี				
5	เพื่อนของนักเรียนเห็นแก่ตัว ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน				
6	เมื่อเพื่อนมีปัญหา นักเรียนอยากให้ความช่วยเหลือ				
7	นักเรียนรู้สึกว่าคุณเองไม่มีเพื่อนปรับทุกข์				
8	ในการทำงานกลุ่มนักเรียนตั้งใจปฏิบัติตามข้อตกลงของกลุ่ม				
9	นักเรียนไม่พอใจ เมื่อเพื่อนแสดงความคิดเห็นแตกต่างจากนักเรียน				

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
10	ในการทำงานกลุ่มนักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน					
11	นักเรียนชอบทำงานตามลำพัง					
12	เมื่อเพื่อนกระทำความดี นักเรียนชมเชยเพื่อนด้วยความจริงใจ					
13	เมื่อได้รับมอบหมายงานนักเรียนทำงานอย่างเต็มความสามารถด้วยความเต็มใจ					
14	นักเรียนตำหนิเพื่อน เมื่อเพื่อนทำอะไรไม่ถูกใจ					
15	นักเรียนรู้สึกพอใจที่เป็นส่วนหนึ่งของเพื่อนในการเล่น					
16	นักเรียนพอใจที่สามารถทำให้เพื่อนสนุกสนาน					
17	นักเรียนมีความสุขเมื่ออยู่ร่วมกับเพื่อน					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (วิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์)

1. ด้านความคิด

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (วิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์) ของนักเรียน ขอให้ท่านนักเรียนอ่านข้อความดังกล่าว แล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่งหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

เห็นด้วยหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านมาก

ไม่แน่ใจหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านบางครั้ง

ไม่เห็นด้วยหมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของท่านมาก

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งหมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
1	นักเรียนคิดว่าวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์มีความสำคัญมากในปัจจุบัน					
2	นักเรียนคิดว่าการศึกษาดูในระดับปริญญาตรี จำเป็นต้องใช้วิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์					
3	นักเรียนคิดว่าคนที่มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ดี จะหางานทำได้ง่ายกว่าคนที่อ่อนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
4	นักเรียนคิดว่าคนที่มีความรู้ทาง วิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ที่ดี ย่อมมี ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพการงาน มากกว่าคนที่อ่อนวิทยาศาสตร์- คณิตศาสตร์					
5	นักเรียนคิดว่าการเรียนวิทยาศาสตร์- คณิตศาสตร์นั้นง่ายถ้ามีความตั้งใจ					
6	นักเรียนคิดว่าวิทยาศาสตร์- คณิตศาสตร์มี ประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างมาก					
7	นักเรียนคิดว่าวิทยาศาสตร์- คณิตศาสตร์ น่าเบื่อหน่าย					
8	นักเรียนคิดว่าควรลดชั่วโมงเรียนวิชา วิทยาศาสตร์- คณิตศาสตร์และเพิ่มชั่วโมง วิชาอื่นแทน					

2. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (วิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์) ของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าว แล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมาก

ปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านบางครั้ง

น้อย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของท่านมาก

น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	นักเรียนไม่ชอบทำแบบฝึกหัดวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์					
2	นักเรียนรู้สึกพอใจที่ได้เรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์					
3	นักเรียนรู้สึกว่า การเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ เป็นสิ่งที่ยากลำบาก					
4	นักเรียนไม่ชอบทำการบ้านวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์					
5	นักเรียนรู้สึกว่า วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่น่าเบื่อหน่าย					
6	นักเรียนรู้สึกสนใจที่จะศึกษาต่อในสาขาที่ใช้วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์					
7	นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายกับการที่ต้องเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8	นักเรียนรู้สึกสนุกกับการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์					
9	นักเรียนชอบเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์					
10	นักเรียนรู้สึกเสียเวลากับการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์					

3. ด้านแนวโน้มที่จะเกิดพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (วิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์) ของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าว แล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

เป็นประจําหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

บ่อยครั้งหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมาก

บางครั้งหมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านบางครั้ง

นาน ๆ ครั้งหมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของท่านมาก

น้อยครั้งที่สุดหมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	เป็นประจํา	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
1	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์					
2	นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมเสมอจนถึงเวลาเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์					
3	นักเรียนเตรียมตัวให้พร้อมก่อนถึงเวลาเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์					
4	นักเรียนเข้าเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์สายเป็นประจํา					
5	เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจในสิ่งที่อาจารย์สอนนักเรียนจะปล่อยให้ผ่านไป					

ข้อ ที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
6	นักเรียนชอบคุยกับเพื่อน ขณะที่อาจารย์กำลังสอน					
7	นักเรียนจะไม่ศึกษาต่อใน สาขาวิชาที่ใช้วิทยาศาสตร์- คณิตศาสตร์					
8	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นวิทยาศาสตร์- คณิตศาสตร์					
9	นักเรียนมักจะทำงานวิชาอื่น โดยไม่คำนึงว่าเป็นเวลาวิชา วิทยาศาสตร์- คณิตศาสตร์					
10	นักเรียนเรียนวิทยาศาสตร์- คณิตศาสตร์ตามอารมณ์ มากกว่าตามข้อตกลง					

ขอขอบคุณนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวพัชลัยวรรณ อินทรเทศ
นิสิตปริญญาโท จิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.26	9	3.75
2	5.73	10	6.85
3	3.66	11	7.90
4	4.75	12	9.17
5	3.54	13	3.79
6	2.48	14	2.65
7	9.28	15	2.81
8	5.21	16	6.10

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .9130

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (ค่า t) แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	10.10	10	7.90
2	5.90	11	10.33
3	9.18	12	5.86
4	4.42	13	2.97
5	9.54	14	5.03
6	5.74	15	6.09
7	4.75	16	5.12
8	2.70	17	6.68
9	6.09		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9491

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.55	10	5.39
2	7.14	11	5.55
3	6.14	12	5.87
4	6.55	13	6.87
5	8.92	14	5.28
6	6.14	15	7.43
7	5.14	16	4.18
8	6.09	17	5.14
9	4.53	18	4.18

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9529

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	7.69	11	3.09
2	7.41	12	6.05
3	7.37	13	3.18
4	5.06	14	8.60
5	8.82	15	5.34
6	6.14	16	9.42
7	5.89	17	8.56
8	8.69	18	10.85
9	4.07	19	7.46
10	9.28		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9635

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง
นักเรียนกับครู

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.02	10	5.16
2	5.82	11	7.97
3	7.26	12	7.30
4	4.17	13	7.57
5	3.65	14	7.16
6	3.24	15	8.09
7	4.40	16	6.52
8	6.78	17	2.30
9	5.11		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9412

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(ค่า t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง
นักเรียนกับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	13.76	10	6.61
2	8.10	11	2.14
3	4.87	12	8.86
4	10.42	13	6.42
5	5.17	14	4.00
6	6.15	15	8.58
7	5.60	16	7.17
8	8.61	17	8.86
9	6.33		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9558

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็น
เลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.14	15	5.70
2	7.12	16	6.00
3	5.12	17	11.17
4	6.81	18	2.07
5	6.61	19	7.99
6	5.10	20	8.89
7	4.35	21	8.07
8	2.65	22	2.97
9	13.16	23	9.21
10	3.24	24	4.71
11	4.35	25	5.46
12	10.33	26	6.81
13	10.75	27	2.78
14	6.87	28	2.65

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9658

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/ บ.บ.บ.บ.

วันที่ ๑๖ มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวพัชลัยวรรณ อินทรเทศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร” โดยมี รองศาสตราจารย์เวย์นี กรีทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวพัชลัยวรรณ อินทรเทศ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/๕๘๖๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๑ มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนช่างคานวศึกษา

เนื่องด้วย นางสาวพัชต์ยวรรณ อินทรเทศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิศ เขตพระนคร” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณิ กริทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ไพไลวรรณ แววศรี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิศ เขตพระนคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวพัชต์ยวรรณ อินทรเทศ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ตันตวิวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 085-922-4801

ที่ ศธ 0519.12/ ๖ ๕ ๖ ๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุมนวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

มกราคม 2552

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชบพิธ

เนื่องด้วย นางสาวพัชร์ยวรรณ อินทรเทศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร" โดยมี รองศาสตราจารย์วเรณี กรีทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณี นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-2 จำนวน 151 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อโครงการนักเรียนเป็นเลิศทางวิชาการ (คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2552

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพัชร์ยวรรณ อินทรเทศ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ลงนามและ อนุมัติ

☐ เพื่อไปตรวจ☐ เพื่อไปลงนาม☒ เก็บข้อมูล☒ ลงนาม☒ ลงนาม☐ ลงนาม

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085-922-4801

9. ม.ว
6. ม.ว
99 ม.ว

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ - สกุล นางสาวพัชล์ยวรรณ อินทรเทศ
 วันเดือนปีเกิด 27 พฤศจิกายน 2523
 สถานที่เกิด อุบลราชธานี
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 411 / 70 หมู่บ้านสุขสวัสดิ์สวนธน ประชาอุทิศ 33
 แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
 โทร 085 - 9224801

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2539 โรงเรียนนารีนุกูล
 พ.ศ. 2542 โรงเรียนนารีนุกูล
 พ.ศ. 2547 ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู
 จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
 พ.ศ. 2548 วิทยาศาสตรบัณฑิต ภาควิชาคณิตศาสตร์
 จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
 พ.ศ. 2552 การศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา)
 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ